

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

11268 *Reial decret 840/2015, de 21 de setembre, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en els quals intervinguin substàncies perilloses.*

El Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en què intervenen substàncies perilloses, i les seves modificacions, van incorporar al nostre ordenament jurídic la Directiva 96/82/CE del Consell, de 9 de desembre de 1996, relativa al control dels riscos inherents als accidents greus en què intervenen substàncies perilloses, així com la Directiva 2003/105/CE del Parlament i del Consell, de 16 de desembre de 2003, per la qual es modifica la Directiva 96/82/CE, de 9 de desembre de 1996.

El Reial decret 1196/2003, de 19 de setembre, pel qual s'aprova la Directriu bàsica de protecció civil per al control i la planificació davant el risc d'accidents greus en què intervenen substàncies perilloses, va desplegar les principals novetats que va introduir el Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, amb adequació així mateix a les disposicions del Reial decret 407/1992, de 24 d'abril, pel qual s'aprova la norma bàsica de protecció civil, que constitueix el marc fonamental per a l'elaboració i la integració dels diferents plans de protecció civil i que preveu el risc químic com a objecte de planificació especial.

De conformitat amb tot això, es va desenvolupar el Pla estatal de protecció civil davant el risc químic, aprovat pel Reial decret 1070/2012, de 13 de juliol, que té com a finalitat establir l'organització i els procediments d'actuació dels recursos i serveis de l'Estat i, si s'escau, d'altres entitats públiques i privades, que siguin necessaris per assegurar una resposta eficaç del conjunt de les administracions públiques davant les diferents situacions d'emergència per accident amb substàncies perilloses, en les quals estigui present l'interès nacional, així com els mecanismes de suport als plans de comunitats autònomes en els supòsits que ho requereixin.

En l'àmbit europeu i mitjançant el Reglament (CE) núm. 1272/2008 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008, sobre classificació, etiquetatge i envasament de substàncies i mesclures, la Unió Europea va adoptar el Sistema global harmonitzat de les Nacions Unides sobre classificació i etiquetatge de substàncies i mesclures, amb el qual s'introduïen noves classes i categories de perill que no es corresponen en la seva totalitat amb les utilitzades a la Directiva 96/82/CE del Consell, de 9 de desembre de 1996.

A fi d'adaptar-se al nou sistema de classificació, la Comissió Europea va considerar necessària una revisió fonamental d'aquesta Directiva que tingués en compte, així mateix, una harmonització amb altres directives, en millorés la comprensió i contribuís a una aplicació més coherent d'aquesta.

Així, es va aprovar la Directiva 2012/18/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol de 2012, relativa al control dels riscos inherents als accidents greus en què intervenen substàncies perilloses i per la qual es modifica i ulteriorment es deroga la Directiva 96/82/CE.

Mitjançant l'Ordre PRE/1206/2014, de 9 de juliol, per la qual es modifica l'annex I del Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, es va donar compliment al que estableix aquesta última Directiva únicament respecte a la introducció dels «fueuils pesats» com a productes derivats del petroli.

A través d'aquest Reial decret es transposen al nostre ordenament intern la resta de previsions de la Directiva 2012/18/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol de 2012.

Aquesta disposició es dicta en desplegament de la Llei 2/1985, de 21 de gener, de protecció civil, que, als articles 5, 6 i 12, estableix la catalogació d'activitats que poden originar emergències i l'inventari de centres, establiments i dependències en què aquestes es duguin a terme, així com l'obligació dels seus titulars de disposar d'una organització d'autoprotecció i d'un pla d'emergència interior per a la prevenció de riscos i el control immediat dels sinistres que es puguin produir.

Així mateix, preveu la facultat dels òrgans i les autoritats competents per requerir informació sobre determinades qüestions i la capacitat de les administracions públiques per desenvolupar un pla d'emergència exterior que, juntament amb el pla d'emergència interior esmentat, constitueixin un pla d'actuació únic i integrat.

D'altra banda, la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, preveu en el capítol I, «Seguretat industrial», del títol III, el que disposa la Llei 2/1985, de 21 de gener, i tipifica en el títol V, «Infraccions i sancions», l'incompliment de les mesures de seguretat que preveuen aquesta Llei i les normes reglamentàries de desplegament.

Respecte a la regulació anterior, aquest Reial decret presenta canvis importants, com l'alineació de les categories de substàncies de l'annex I amb les corresponents al nou sistema europeu de classificació de substàncies i mesclures. Així mateix, s'inclou un mecanisme de correcció d'aquest annex per preveure les posteriors adaptacions al sistema de classificació que puguin repercutir sobre substàncies per a les quals es demostrï que no presenten un risc d'accident greu.

Es reforcen les disposicions relacionades amb l'accés del públic a la informació sobre l'aplicació del Reial decret, amb la participació efectiva del públic interessat en la presa de decisions i amb els drets del públic a interposar recurs davant la justícia. Tot això d'acord amb la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

Amb aquest Reial decret es potencien els mecanismes per a la recopilació d'informació, l'intercanvi d'aquesta entre les autoritats competents i la Comissió Europea i la seva difusió i posada a disposició del públic.

De conformitat amb el que preveu la Directiva 2012/18/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol de 2012, quant als procediments de consulta als industrials i de participació pública en el marc de les polítiques d'ordenació territorial i d'altres pertinents, aquest Reial decret preveu la coordinació dels procediments esmentats amb els existents en altres normatives. Atès que el seu àmbit d'aplicació no és coincident, i amb motiu de la confluència d'aquestes en l'àmbit estatal i sectorial, la coordinació esmentada es preveu de manera general, i s'encarrega a l'Administració General de l'Estat impulsar les actuacions necessàries per coordinar els procediments i controls de què es tracta.

Cal recordar que els operadors industrials poden fer ús en tot cas dels mecanismes de protecció dels operadors econòmics del capítol VII de la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat, quan entenguin que s'ha vulnerat algun principi o disposició de la Llei esmentada, entre aquests, el principi de simplificació de càrregues, com a conseqüència de tràmits duplicats o falta de coordinació en les actuacions administratives en aplicació d'aquest Reial decret i altres regulacions.

Pel que fa a les inspeccions dels establiments afectats per aquest Reial decret, s'introdueixen criteris més estrictes, a fi d'assegurar el compliment de les normes de seguretat, així com una implantació efectiva de les mesures de control considerades.

Així mateix, aquest Reial decret preveu l'estructura general de la planificació de protecció civil davant riscos especials, integrada pel Pla estatal, els plans de comunitats autònomes i, dins d'aquests últims, els plans d'actuació municipal, que constitueixen el model nacional integrat per fer possible una coordinació i actuació conjuntes dels diferents serveis de les administracions davant els accidents greus amb substàncies perilloses.

Tenint en compte l'especial distribució competencial entre les administracions públiques pel que fa a explosius, material pirotècnic i cartutxeria, aquest Reial decret es limita a regular, per als establiments en què es manipulin o s'emmagatzemin aquests productes, els aspectes relacionats amb la planificació exterior d'emergències i informació al públic afectat, l'ordenació del territori, la notificació ràpida d'accidents i la consulta i participació

pública en projectes d'obres als voltants dels establiments; els altres aspectes que preveu la Directiva 2012/18/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol de 2012, queden regulats en una normativa específica.

Aquest Reial decret va rebre l'informe favorable del Ple de la Comissió Nacional de Protecció Civil en la reunió de 20 d'octubre de 2014, així com de la Comissió Interministerial Permanent d'Armes i Explosius en la reunió de 15 d'abril de 2015.

S'ha sotmès al tràmit d'informació pública que preveu l'article 24.1 c) de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.

En virtut d'això, a proposta dels ministres de l'Interior, de Foment, d'Ocupació i Seguretat Social, d'Indústria, Energia i Turisme, d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, i de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 18 de setembre de 2015,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte la prevenció d'accidents greus en què intervinguin substàncies perilloses, així com la limitació de les seves conseqüències sobre la salut humana, els béns i el medi ambient.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Les disposicions d'aquest Reial decret s'han d'aplicar als establiments tal com els defineix l'article 3.

2. Aquestes disposicions no s'han d'aplicar a:

- a) Els establiments, les instal·lacions o les zones d'emmagatzematge pertanyents a les Forces Armades i a les forces i cossos de seguretat;
- b) Els perills creats per les radiacions ionitzants originades per substàncies;
- c) El transport de mercaderies perilloses per carretera, ferrocarril, via navegable interior i marítima o aèria i l'emmagatzematge temporal intermedi directament relacionat amb aquest; així com a les activitats de càrrega i descàrrega i al trasllat des de i cap a un altre tipus de transport amb destinació a molls, embarcadors o instal·lacions logístiques ferroviàries o terminals ferroviàries fora dels establiments que preveu aquest Reial decret;
- d) El transport de substàncies perilloses per canalitzacions, incloses les estacions de bombament, que estiguin fora dels establiments a què es refereix aquest Reial decret;
- e) L'explotació de minerals en mines, pedreres i mitjançant perforació; en concret a les activitats d'exploració, extracció i tractament d'aquests;
- f) L'exploració i explotació mar endins (off-shore) de minerals, inclosos els hidrocarburs;
- g) L'emmagatzematge de gas en emplaçaments subterranis mar endins, tant en els dedicats específicament a l'emmagatzematge, com en els que també es portin a terme activitats d'exploració i extracció de minerals, inclosos els hidrocarburs;
- h) Els abocadors de residus, incloent-hi el seu emmagatzematge subterrani.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, lletres e) i h), estan compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret:

- a) Les instal·lacions operatives d'evacuació de residus miners, inclosos els dics i les basses d'estèrils, que continguin substàncies perilloses;
- b) L'emmagatzematge subterrani terrestre de gas en estrats naturals, aqüífers, cavitats salines i mines en desús, així com les activitats de tractament tèrmic i químic i l'emmagatzematge vinculat a aquestes operacions en què intervinguin substàncies perilloses;

c) Els emmagatzematges temporals de mercuri metàl·lic considerat residu als quals es refereix l'article 3 del Reglament (CE) 1102/2008 del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2008, relatiu a la prohibició de l'exportació de mercuri metàl·lic i certs compostos i mescles de mercuri i a l'emmagatzematge segur de mercuri metàl·lic.

4. Els establiments en què es processin, es manipulin o s'emmagatzemin explosius, material pirotècnic o cartutxeria, regulats respectivament pel Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer, i pel Reglament d'articles pirotècnics i cartutxeria, aprovat pel Reial decret 563/2010, de 7 de maig, es regeixen per la seva normativa específica, excepte pel que fa a:

- a) La planificació d'emergència exterior, que es regeix pel que disposa l'article 13.
- b) La planificació de l'ús del sòl, a la qual és aplicable el que disposa l'article 14.
- c) La informació al públic afectat, que es regeix pel que disposa l'article 15.2.a).
- d) La consulta i participació pública en els projectes d'execució d'obres als voltants d'establiments a què es refereix l'article 16.1.c), a la qual és aplicable el que estableix l'article 16.
- e) La notificació ràpida d'accidents, a la qual és aplicable el que disposa l'article 17.1.

A aquests efectes les delegacions del Govern a les comunitats autònomes on radiquin aquests establiments i els corresponents òrgans competents de les comunitats autònomes, s'han de facilitar tota la informació necessària per garantir el compliment adequat de les funcions i competències que tenen atribuïdes.

Article 3. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Reial decret, s'entén per:

1. Accident greu: qualsevol succés, com una emissió en forma de fuga o abocament, un incendi o una explosió importants, que resulti d'un procés no controlat durant el funcionament de qualsevol establiment al qual sigui aplicable aquest Reial decret, que suposi un risc greu, immediat o diferit, per a la salut humana, els béns o el medi ambient, dins o fora de l'establiment i en què intervingui una substància perillosa o diverses.

2. Emmagatzematge: la presència d'una quantitat determinada de substàncies perilloses amb finalitats d'emmagatzematge, dipòsit en custòdia o reserva.

3. Efecte dòmino: la concatenació d'efectes que multiplica les conseqüències d'un accident, perquè els fenòmens perillosos puguin afectar, a més dels elements vulnerables exteriors, altres recipients, canonades o equips del mateix establiment o d'altres establiments propers, de manera que s'hi produeixi una nova fuga, incendi, explosió o esclat, que generi al seu torn nous fenòmens perillosos.

4. Establiment: la totalitat de l'emplaçament sota el control d'un industrial en el qual hi hagi substàncies perilloses en una instal·lació o en diverses, incloses les infraestructures o activitats comunes o connexes; els establiments són de nivell inferior o de nivell superior.

5. Establiment de nivell inferior: un establiment en el qual hi hagi presents substàncies perilloses en quantitats iguals o superiors a les especificades en la columna 2 de la part 1 o de la part 2 de l'annex I, però inferiors a les quantitats especificades en la columna 3 de la part 1 o de la part 2 de l'annex I. Tot això amb la utilització, quan sigui aplicable, de la regla de la suma de la nota 4 de l'annex I.

6. Establiment de nivell superior: un establiment en el qual hi hagi presents substàncies perilloses en quantitats iguals o superiors a les especificades en la columna 3 de la part 1 o de la part 2 de l'annex I. Tot això amb la utilització, quan sigui aplicable, de la regla de la suma de la nota 4 de l'annex I.

7. Establiment existent: un establiment que fins a la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret està inclòs en l'àmbit d'aplicació del Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, i que a partir de la data d'entrada en vigor esmentada queda inclòs en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret sense que canviï la seva classificació com a establiment de nivell inferior o establiment de nivell superior.

8. Establiment nou:

a) Un establiment que entri en funcionament o es construeixi a partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, o

b) un emplaçament operatiu que passi a estar inclòs en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret, o un establiment de nivell inferior que passi a ser un establiment de nivell superior o viceversa, a partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, a causa de modificacions en les seves instal·lacions o activitats que donin lloc a un canvi del seu inventari de substàncies perilloses.

9. Establiment veí: un establiment la proximitat del qual a un altre establiment augmenta el risc o les conseqüències d'un accident greu.

10. Un altre establiment: un emplaçament operatiu que quedi inclòs en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret, o un establiment de nivell inferior que passi a ser un establiment de nivell superior o viceversa, a partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, per motius diferents dels que esmenta l'apartat 8.b).

11. Industrial: qualsevol persona física o jurídica que explota o controla un establiment o instal·lació o en la qual, quan la normativa així ho disposi, s'hagi delegat el poder econòmic o decisoriu determinant sobre l'explotació tècnica de l'establiment o la instal·lació.

12. Inspecció: qualsevol acció, incloses les visites in situ, els controls de les mesures internes, els sistemes, informes i documents de seguiment i qualsevol comprovació posterior necessària, portats a terme pels òrgans competents en cada cas, o en nom seu, amb l'objecte de revisar i promoure el compliment dels establiments amb els requisits d'aquest Reial decret.

13. Instal·lació: una unitat tècnica a l'interior d'un establiment, independentment de si està al nivell del terra o sota terra, en la qual es produeixen, s'utilitzen, es manipulen o s'emmagatzemen substàncies perilloses; incloent-hi tots els equips, estructures, canalitzacions, maquinària, eines, ramals ferroviaris particulars, dàrsenes, molls de càrrega o descàrrega per a ús d'aquesta, espigons, dipòsits o estructures similars, tant si estan flotant com si no, necessaris per al funcionament d'aquesta instal·lació.

14. Mescla: una barreja o solució composta per dues substàncies o més.

15. Perill: la capacitat intrínseca d'una substància perillosa o la potencialitat d'una situació física per ocasionar danys a la salut humana, els béns o al medi ambient.

16. Presència de substàncies perilloses: la presència actual o anticipada de substàncies perilloses a l'establiment, o de substàncies perilloses que sigui raonable preveure que es poden generar a conseqüència de la pèrdua de control dels processos, incloses les activitats d'emmagatzematge en qualsevol instal·lació a l'interior d'un establiment, en quantitats iguals o superiors a les quantitats llindar indicades a les parts 1 o 2 de l'annex I.

17. Públic: una o diverses persones físiques o jurídiques i, de conformitat amb les disposicions legals o amb les pràctiques comunes, les associacions, organitzacions o grups constituïts per aquestes persones.

18. Públic afectat: als efectes de l'article 15.2, el personal d'un establiment i la població del seu entorn que, d'acord amb els estudis d'anàlisi de risc i conseqüències, podria patir sobre la seva salut els efectes d'un possible accident greu.

19. Públic interessat: el públic que està o pot estar afectat per les decisions adoptades sobre algun dels assumptes que preveu l'article 16.1, o que té un interès a invocar en la presa d'aquestes decisions; als efectes d'aquesta definició, es considera que tenen un interès les organitzacions no governamentals que treballin a favor de la protecció de la salut de les persones o del medi ambient i que compleixin els requisits pertinents previstos per la legislació nacional.

20. Risc: la probabilitat que es produeixi un efecte específic en un període de temps determinat o en circumstàncies determinades.

21. Substància perillosa: qualsevol substància o mescla inclosa a la part 1 o enumerada a la part 2 de l'annex I, incloent-hi aquelles en forma de primera matèria, producte, subproducte, residu o producte intermedi.

Article 4. *Avaluació de perills d'accident greu per a una determinada substància perillosa.*

1. Quan sigui procedent o, en tot cas, sobre la base d'una notificació d'un Estat membre d'acord amb l'apartat 2, la Comissió Europea ha d'avaluar si és impossible en la pràctica que una determinada substància perillosa inclosa a la part 1 o enumerada a la part 2 de l'annex I ocasioni un alliberament de matèria o energia que pugui causar un accident greu en circumstàncies normals o anormals que es puguin preveure raonablement. Aquesta avaluació ha de tenir en compte la informació a què es refereix l'apartat 3 i s'ha de basar en una o diverses de les característiques següents:

- a) La forma física de la substància perillosa en condicions normals de procés, de manipulació o en una pèrdua d'aïllament no prevista.
- b) Les propietats inherents de la substància perillosa, en particular les relatives al comportament de dispersió en un escenari d'accident greu, com la massa molecular i la pressió de vapor saturada.
- c) La concentració màxima de les substàncies en el cas de mescles.

Als efectes del paràgraf primer, també s'haurien de tenir en compte, quan escaigui, l'aïllament i l'envasament genèric de la substància o mescla perillosa, en particular quan estiguin coberts per disposicions legislatives específiques de la Unió Europea.

2. Quan l'òrgan competent d'una comunitat autònoma o un altre representat a la Comissió Nacional de Protecció Civil consideri que una substància perillosa no presenta un perill d'accident greu de conformitat amb l'apartat 1, ho ha de notificar al Ple de la Comissió esmentada juntament amb la justificació corresponent, inclosa la informació a què es refereix l'apartat 3.

3. Als efectes dels apartats 1 i 2, la informació necessària per avaluar les propietats de perill per a la salut, físic o per al medi ambient, de la substància perillosa en qüestió, inclou:

- a) Una llista exhaustiva de les propietats necessàries per avaluar el potencial de la substància perillosa per ocasionar perjudicis físics, a la salut o al medi ambient.
- b) Les propietats físiques i químiques (com ara massa molecular, pressió de vapor saturada, toxicitat inherent, punt d'ebullició, reactivitat, viscositat, solubilitat i altres propietats pertinents).
- c) Les propietats (com ara reactivitat, inflamabilitat, toxicitat i altres factors com la manera d'atacar el cos, la proporció entre lesions i morts i els efectes a llarg termini, així com altres propietats rellevants) que puguin generar perills per a la salut o perills físics.
- d) Les propietats (com ara ecotoxicitat, persistència, bioacumulació, potencial de transport ambiental de llarga distància i altres propietats pertinents) que puguin generar perills per al medi ambient.
- e) Quan estigui disponible, la classificació per la Unió Europea de la substància o mescla.
- f) La informació sobre les condicions de procés específiques de la substància (per exemple, temperatura, pressió i altres condicions pertinents) sota les quals la substància o mescla s'emmagatzemi, s'utilitzi i/o pugui estar present en el supòsit d'operacions anormals previsibles o d'un accident com un incendi.

4. Després de l'informe favorable de la Comissió Nacional de Protecció Civil, la Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior ha de facilitar a la Comissió Europea la documentació corresponent, i aquesta, arran de l'avaluació a què fa referència l'apartat 1, ha de presentar, si escau, una proposta legislativa al Parlament Europeu i al Consell per excloure la substància perillosa en qüestió de l'àmbit d'aplicació de la Directiva 2012/18/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol de 2012.

Article 5. *Obligacions generals de l'industrial.*

Els industrials als establiments dels quals sigui aplicable aquest Reial decret estan obligats a:

a) Adoptar les mesures que preveu aquest Reial decret i totes les que siguin necessàries per prevenir accidents greus i limitar-ne les conseqüències per a la salut humana, els béns i el medi ambient.

b) Col·laborar amb els òrgans competents de les comunitats autònomes i demostrar, en tot moment, i especialment amb motiu dels controls i les inspeccions a què es refereix l'article 21, que han pres totes les mesures necessàries que preveu aquest Reial decret.

Article 6. *Autoritats competents.*

1. Es consideren autoritats competents als efectes d'aquest Reial decret:

a) El Ministeri de l'Interior, a través de la Direcció General de Protecció Civil i Emergències, per:

1r Mantenir una relació permanent amb la Comissió Europea als efectes que preveu la Directiva 2012/18/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol de 2012, i en particular per:

Informar, tan aviat com sigui possible i segons el procediment que especifica l'article 22, dels accidents greus que hagin ocorregut en el territori espanyol i que responguin als criteris de l'annex IV.

Intercanviar informació sobre l'experiència adquirida en matèria de prevenció d'accidents greus i de limitació de les seves conseqüències i, en concret, sobre les mesures que preveu aquest Reial decret.

Facilitar a la Comissió un informe cada quatre anys sobre la implantació de la Directiva 2012/18/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol de 2012, a l'Estat espanyol.

Facilitar a la Comissió la informació a què es refereix l'article 4.

2n Mantenir una relació permanent amb les delegacions del Govern corresponents, i amb els òrgans competents de les comunitats autònomes als efectes que preveu aquest Reial decret, i en particular per:

Rebre i revisar les dades que contenen l'article 22 i l'annex III sobre els establiments afectats, a través de la Base nacional de dades sobre risc químic a què es refereix el Pla estatal de protecció civil davant el risc químic, aprovat pel Reial decret 1070/2012, de 13 de juliol.

Sol·licitar informes o qüestionaris relacionats amb aspectes tècnics i amb la implantació d'aquesta disposició.

Elaborar informes periòdics sobre els ensenyaments derivats dels accidents greus ocorreguts a Espanya, d'acord amb la informació que figura a l'article 17.

3r Informar, a través de la Comissió Nacional de Protecció Civil, sobre les iniciatives, les accions i l'intercanvi d'experiències, generats pels grups tècnics constituïts per la Comissió Europea, així com dels seus resultats i la difusió d'aquests.

4t Posar a disposició d'altres estats membres de la Unió Europea, que es puguin veure afectats pels potencials efectes transfronterers d'un accident greu produït en un establiment radicat en el territori espanyol, la informació suficient perquè l'Estat membre afectat pugui adoptar les mesures de prevenció i protecció oportunes. Així mateix, traslladar a les autoritats competents de les comunitats autònomes la informació rebuda d'altres estats membres en relació amb accidents greus produïts en establiments de la naturalesa al·ludida, radicats fora del territori espanyol, que potencialment puguin afectar el seu àmbit geogràfic. Tot això, d'acord amb el Conveni sobre els efectes transfronterers

dels accidents industrials, de la Comissió Econòmica per a Europa de les Nacions Unides (CEPE).

5è Posar a disposició dels estats membres afectats la decisió que un establiment pròxim al seu territori no pot presentar cap perill d'accident greu fora del seu perímetre i no requereix un pla d'emergència exterior de conformitat amb l'article 13.4, així com traslladar als òrgans competents de les comunitats autònomes la decisió per part d'altres estats membres propers al seu territori de no elaborar el pla d'emergència exterior.

6è Informar i traslladar a la Comissió Nacional de Protecció Civil la proposta d'homologació dels plans d'emergència exterior que hagin elaborat i aprovat els òrgans competents de la comunitats autònomes, així com les seves revisions successives.

7è Participar en l'execució del Pla estatal de protecció civil davant el risc químic, aprovat pel Reial decret 1070/2012, de 13 de juliol, davant situacions d'emergència en les quals estigui present l'interès nacional, així com en qualitat de suport als plans d'emergència exterior de comunitats autònomes en els supòsits que ho requereixin.

8è Administrar i mantenir, en col·laboració amb els òrgans competents de les comunitats autònomes, la Base nacional de dades sobre risc químic.

b) Els òrgans competents de les comunitats autònomes, per:

1r Rebre, avaluar i utilitzar la informació a què es refereixen els articles 7 a 13 i, si s'escau, la informació a què fa referència l'article 17, així com sol·licitar totes les dades que es consideri oportú en l'exercici de les seves competències.

2n Elaborar, aprovar i remetre a la Comissió Nacional de Protecció Civil, per a l'homologació corresponent, els plans d'emergència exterior dels establiments del nivell superior, segons el que preveu l'article 13.

3r Ordenar l'aplicació dels plans d'emergència exterior i dirigir-los, d'acord amb la Directriu bàsica de protecció civil per al control i la planificació davant el risc d'accidents greus en què intervenen substàncies perilloses, aprovada pel Reial decret 1196/2003, de 19 de setembre.

4t Informar, en el moment en què es tingui notícia d'un accident greu, la delegació o subdelegació del Govern corresponent i la Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior a través de la Sala Nacional d'Emergències.

5è Elaborar i remetre a la Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior els informes que la Comissió Europea sol·liciti sobre l'aplicació d'aquest Reial decret.

6è Aplicar els requisits de control de l'ús del sòl als quals fa referència l'article 14, a través dels instruments d'ordenació territorial desenvolupats sobre això.

7è Assegurar el compliment de les obligacions que estableix aquest Reial decret, mitjançant l'exercici de les facultats d'inspecció i sanció corresponents, d'acord amb l'ordenament jurídic.

8è Sotmetre a consulta pública i articular la participació del públic interessat, de conformitat amb l'article 16, en els projectes, plans i programes en els quals estiguin involucrats establiments.

9è Mantenir actualitzada, en col·laboració amb la Direcció General de Protecció Civil del Ministeri de l'Interior, la Base nacional de dades sobre risc químic.

c) Els delegats del Govern a les comunitats autònomes o, si s'escau, els subdelegats del Govern, de conformitat amb el que estableixen la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, i altres normes aplicables, per:

1r Col·laborar amb els òrgans competents de les comunitats autònomes en l'elaboració dels plans d'emergència exterior.

2n Subministrar la informació necessària a l'òrgan competent en matèria de protecció civil de la comunitat autònoma per a l'elaboració dels plans d'emergència exterior corresponents dels establiments afectats pel Reglament d'explosius o pel Reglament d'articles pirotècnics i cartutxeria.

3r Rebre la informació que preveuen l'article 22 i l'annex III a través de la Base nacional de dades sobre risc químic.

4t Sol·licitar totes les dades, els estudis i els informes que es considerin necessaris a fi d'exercir les competències, funcions i facultats que els reconeixen les seves disposicions reguladores.

5è Assumir les funcions que en cas d'emergència els atribueix el Pla estatal de protecció civil davant el risc químic.

d) Els municipis o altres entitats locals, si s'escau, per:

1r Col·laborar amb els òrgans competents de la comunitat autònoma en l'elaboració dels plans d'emergència exterior que afectin el seu terme municipal, i aportar la informació que sigui necessària, en la qual s'han d'incloure les dades relatives a censos de població, cartografia municipal, identificació de vies d'evacuació, organització de la protecció civil municipal i altres d'equivalents.

2n Elaborar i mantenir actualitzat el pla d'actuació municipal o local, seguint les directrius dels plans d'emergència exterior; participar en l'execució d'aquests últims dirigint i coordinant les mesures i actuacions previstes en aquells, com ara avisos a la població, activació de les mesures de protecció necessàries i dur a terme exercicis i simulacres de protecció civil.

3r Aprovar el pla d'actuació municipal o local i remetre'l a la Comissió Autonòmica de Protecció Civil per a la seva homologació.

4t Informar immediatament l'òrgan competent de la comunitat autònoma sobre els accidents greus que s'originin en el seu terme municipal, així com de qualsevol incident que pugui donar lloc al seu desencadenament, amb independència dels sistemes d'alerta que determini el pla d'emergència exterior.

5è Aplicar en els seus instruments d'ordenació urbanística els requisits de control de l'ús del sòl als quals fa referència l'article 14.

2. Les autoritats competents i la resta d'administracions públiques, en compliment del que preveu aquest Reial decret, han d'actuar de conformitat amb els principis de coordinació i col·laboració i han de vetllar perquè les informacions d'interès obtingudes en virtut d'aquest Reial decret estiguin a disposició de les autoritats competents en cada cas, en matèria de protecció civil, de prevenció de riscos per a la salut humana, de prevenció de riscos laborals, de seguretat i qualitat industrial, de protecció del medi ambient, d'ordenació del territori i d'urbanisme i ports.

Sobre això, la Comissió Nacional de Protecció Civil, de conformitat amb el Reial decret 967/2002, de 20 de setembre, pel qual se'n regulen la composició i el règim de funcionament, constitueix l'òrgan de coordinació i cooperació entre els òrgans de l'Administració General de l'Estat i les administracions de les comunitats autònomes per a la implantació d'aquest Reial decret.

Així mateix, en l'àmbit territorial de les comunitats autònomes, el nucli de coordinació per a l'aplicació d'aquest Reial decret són les comissions autonòmiques de protecció civil, representades per l'Administració perifèrica de l'Estat, els òrgans de la comunitat autònoma i les corporacions locals.

3. Les autoritats competents a les quals es refereix l'apartat 1 d'aquest article han d'acceptar la informació equivalent que, en compliment dels articles 7 a 13, presentin els industrials d'acord amb una altra legislació nacional pertinent. En aquests casos, les autoritats competents s'han d'assegurar que es compleixin tots els requisits d'aquest Reial decret.

Article 7. *Notificació.*

1. Els industrials als establiments dels quals sigui aplicable aquest Reial decret estan obligats a enviar una notificació a l'òrgan competent de la comunitat autònoma on radiquin, que contingui, com a mínim, la informació següent:

a) Nom o raó social de l'industrial, o tots dos, i adreça completa de l'establiment corresponent;

b) Domicili social de l'industrial i adreça completa.

c) Nom i càrrec del responsable de l'establiment, si és una persona diferent de l'industrial al qual es refereix la lletra a).

d) Informació suficient per identificar les substàncies perilloses i la categoria de substàncies de què es tracti o que puguin estar presents. En tot cas:

1r Denominació de la substància, número CAS i número ONU.

2n Identificació de perills i classificació segons el Reglament (CE) núm. 1272/2008 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008, sobre classificació, etiquetatge i envasament de substàncies i mescles.

3r Composició i informació dels components si és una mescla.

4t Categoria a la qual pertany a l'annex 1, part 1, d'aquest Reial decret.

e) Quantitat i forma física de la substància o substàncies perilloses de què es tracti.

f) Activitat exercida o activitat prevista en la instal·lació o zona d'emmagatzematge.

g) Entorn immediat de l'establiment i factors capaços de causar un accident greu o d'agreujar-ne les conseqüències, inclosos, quan estiguin disponibles, detalls dels establiments veïns, d'emplaçaments que quedin fora de l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret, zones i obres que puguin originar o incrementar el risc o les conseqüències d'un accident greu i d'efecte dòmino.

Quan els establiments estiguin ubicats en el domini públic portuari, aquesta informació també s'ha de proporcionar a les autoritats portuàries i capitanies marítimes competents.

2. L'industrial ha de remetre la notificació a què es refereix l'apartat 1, o la seva actualització:

a) En el cas d'establiments nous, en un termini raonable abans de començar la construcció o l'explotació, o abans de les modificacions que donin lloc a un canvi en l'inventari de substàncies perilloses. Tot això en el termini que determini l'òrgan competent de la comunitat autònoma, que en cap cas pot superar un any des de la sol·licitud de llicència d'obra.

b) En tots els altres casos, en el termini d'un any a partir de la data en què aquest Reial decret s'apliqui a l'establiment en qüestió.

3. Els apartats 1 i 2 no s'han d'aplicar si l'industrial ja ha enviat una notificació a l'autoritat competent en compliment dels requisits del Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, abans de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, i la informació que s'hi conté compleix el que disposa l'apartat 1 i no ha canviat.

4. L'industrial ha d'informar per endavant l'òrgan competent de la comunitat autònoma davant les circumstàncies següents, i ha de procedir, si s'escau, a l'actualització de la notificació:

a) Augment o disminució significativa de la quantitat o modificació significativa de les característiques o la forma física de la substància perillosa present, indicada en la notificació enviada per l'industrial en virtut de l'apartat 1, o modificació significativa dels processos on s'utilitza, o

b) Modificació d'un establiment o instal·lació que pugui tenir conseqüències importants quant als perills d'accident greu, o

c) Tancament definitiu o desmantellament de l'establiment, o

d) Canvis en la informació esmentats a l'apartat 1, lletres a), b) o c).

Article 8. *Política de prevenció d'accidents greus.*

1. Els industrials de tots els establiments als quals sigui aplicable aquest Reial decret han de definir i implantar correctament la seva política de prevenció d'accidents greus, així com plasmar-la en un document escrit.

La posada en pràctica d'aquesta política ha de tenir per objecte garantir un grau alt de protecció de la salut humana, el medi ambient i els béns i ha de ser proporcional als perills d'accident greu de l'establiment. Ha d'incloure els objectius generals i els principis d'actuació de l'industrial, el repartiment de tasques i responsabilitats de gestió, així com el compromís de millorar de manera permanent el control dels riscos d'accident greu i de garantir un nivell de protecció elevat.

2. El document que defineix la política de prevenció d'accidents greus s'ha de mantenir a disposició dels òrgans competents de les comunitats autònomes, amb vista, en particular, a l'aplicació de l'article 5 b) i de l'article 21, des de les dates següents:

a) En el cas dels establiments nous, des d'una data raonable abans de començar la construcció o l'explotació, o abans de les modificacions que donin lloc a un canvi en l'inventari de substàncies perilloses. Tot això, en el termini concret que determini l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

b) En tots els altres casos, a partir d'un any des de la data en què aquest Reial decret s'apliqui a l'establiment en qüestió.

El document esmentat s'ha de mantenir a disposició de les autoritats portuàries i capitànies marítimes competents quan els establiments estiguin ubicats en el domini públic portuari.

3. Per als establiments de nivell superior, el document que defineix la seva política de prevenció d'accidents greus ha de formar part de l'informe de seguretat al qual es refereix l'article 10.

4. L'apartat 1 no s'ha d'aplicar si l'industrial ha establert i implantat, abans de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, la seva política de prevenció d'accidents greus d'acord amb el Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, sempre que compleixi el que disposa l'apartat 1 i no hagi canviat.

5. Sense perjudici del que disposa l'article 11, l'industrial ha de revisar periòdicament la seva política de prevenció d'accidents greus, almenys cada cinc anys, i l'ha d'actualitzar quan sigui necessari. El document que defineix aquesta política de prevenció actualitzada s'ha de mantenir a disposició dels òrgans competents de la comunitat autònoma.

6. La política de prevenció d'accidents greus s'ha d'aplicar mitjançant un sistema de gestió de la seguretat a través de mitjans, estructures i procediments adequats de conformitat amb l'annex II i, en tot cas, de manera proporcionada als perills d'accident greu i a la complexitat de l'organització o les activitats de l'establiment.

Article 9. *Efecte dòmino.*

1. Els òrgans competents de les comunitats autònomes, utilitzant la informació aportada per l'industrial en virtut dels articles 7 i 10 o a través d'una sol·licitud d'informació addicional o mitjançant les inspeccions d'acord amb l'article 21, han de determinar els establiments de nivell superior i inferior o grups d'establiments en els quals la probabilitat i les conseqüències d'un accident greu es puguin veure incrementades a causa de la posició geogràfica i de la proximitat entre els establiments esmentats, així com de la presència en aquests de substàncies perilloses.

2. Quan els òrgans competents de les comunitats autònomes disposin d'informació addicional a la facilitada per l'industrial de conformitat amb l'article 7.1 g), l'han de posar a disposició d'aquest, si és necessària per a l'aplicació del present article.

3. Els òrgans competents de les comunitats autònomes han d'establir protocols de comunicació que assegurin que els establiments així determinats:

a) S'intercanviïn de manera adequada les dades necessàries per possibilitar que els industrials prenguin en consideració el caràcter i la magnitud del risc general d'accident greu en les seves polítiques de prevenció d'accidents greus, sistemes de gestió de la seguretat, informes de seguretat i plans d'emergència interior o autoprotecció;

b) Cooperin en la informació a la població i als emplaçaments veïns no inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret, així com en el subministrament d'informació a l'autoritat competent per a l'elaboració dels plans d'emergència exterior.

4. Els accidents que es puguin produir per efecte dòmino entre instal·lacions d'un mateix establiment s'han de preveure en els informes de seguretat als quals es refereix l'article 10.

Article 10. *Informe de seguretat.*

1. Els industrials dels establiments de nivell superior estan obligats a elaborar un informe de seguretat, que tingui per objecte:

a) Demostrar que s'ha establert una política de prevenció d'accidents greus aplicada a través d'un sistema de gestió de la seguretat de conformitat amb els elements que figuren a l'annex II.

b) Demostrar que s'han identificat i avaluat els riscos d'accidents, amb un rigor especial en els casos en què aquests puguin generar conseqüències greus, i que s'han pres les mesures necessàries per prevenir-los i per limitar-ne les conseqüències sobre la salut humana, el medi ambient i els béns.

c) Demostrar que el disseny, la construcció, l'explotació i el manteniment de totes les instal·lacions, zones d'emmagatzematge, equips i infraestructures lligades al seu funcionament, que estiguin relacionats amb el risc d'accident greu a l'establiment, presenten una seguretat i fiabilitat suficients.

d) Demostrar que s'han elaborat plans d'emergència interior o autoprotecció i facilitar les dades necessàries que possibilitin l'elaboració del pla d'emergència exterior a fi de prendre les mesures necessàries en cas d'accident greu.

e) Proporcionar informació suficient a les autoritats competents perquè puguin prendre decisions en matèria d'implantació de nous establiments, o d'autorització d'altres tipus de projectes en les proximitats dels establiments existents.

2. L'informe de seguretat ha de contenir, com a mínim, la informació que recull la Directriu bàsica de protecció civil per al control i la planificació davant el risc d'accidents greus en què intervenen substàncies perilloses, aprovada pel Reial decret 1196/2003, de 19 de setembre.

A l'informe de seguretat s'han d'indicar expressament els noms de les organitzacions pertinents que hagin participat en la seva elaboració.

De conformitat amb el que disposa l'article 6.3, l'informe de seguretat i qualssevol altres estudis o informes de naturalesa anàloga que hagin de dur a terme els industrials, en virtut de la legislació sectorial aplicable, es poden fusionar en un document únic als efectes del present article, quan aquesta fusió permeti evitar duplicacions innecessàries de la informació i la repetició dels treballs efectuats per l'industrial o l'autoritat competent, sempre que es compleixin tots els requisits d'aquest article i els que exigeixi la legislació sectorial que sigui aplicable. Sobre això, en el cas de possibles conseqüències per al medi ambient, es poden utilitzar les anàlisis de riscos mediambientals elaborades en compliment de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental.

3. L'industrial ha de presentar l'informe de seguretat davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma, i ha de respectar els terminis següents:

a) En el cas d'establiments nous, abans que comenci la seva construcció o explotació o abans de les modificacions que donin lloc a un canvi en l'inventari de substàncies perilloses, tot això en el termini concret que determini l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

b) En el cas dels establiments de nivell superior existents, abans del termini d'un any a comptar de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

c) En el cas de la resta d'establiments, en el termini de dos anys a partir de la data en què aquest Reial decret s'apliqui a l'establiment en qüestió.

4. Els apartats 1, 2 i 3 no s'han d'aplicar a l'industrial quan ja hagi enviat l'informe de seguretat a l'òrgan competent de la comunitat autònoma abans de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, en compliment dels requisits del Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, i la informació que s'hi contingui compleixi el que disposen els apartats 1 i 2 i no hagi canviat. Amb l'objecte de donar compliment als apartats 1 i 2, l'industrial ha de presentar totes les parts modificades de l'informe de seguretat en la forma que prescriu l'òrgan competent en els terminis esmentats a l'apartat 3.

5. Tots els informes de seguretat han de ser avaluats. Per a l'avaluació dels informes de seguretat, l'òrgan competent de la comunitat autònoma pot requerir, si ho considera convenient, la col·laboració dels organismes de control habilitats d'acord amb el que preveu el Reglament de la infraestructura per a la qualitat i la seguretat industrial, aprovat pel Reial decret 2200/1995, de 28 de desembre.

6. Una vegada avaluat l'informe de seguretat, l'òrgan competent de la comunitat autònoma s'ha de pronunciar en el termini màxim de sis mesos des del seu lliurament sobre les condicions de seguretat de l'establiment en matèria d'accidents greus, en algun dels sentits següents:

a) Ha de comunicar a l'industrial les seves conclusions sobre l'examen de l'informe de seguretat, si s'escau, prèvia sol·licitud d'informació complementària i/o modificacions pertinents.

b) Ha de prohibir la posada en servei o la continuació de l'activitat de l'establiment de què es tracti, de conformitat amb les facultats i els procediments que preveu l'article 20.

7. Sense perjudici del que disposa l'article 11, l'industrial ha de revisar periòdicament l'informe de seguretat i l'ha d'actualitzar, si s'escau, de la manera següent:

a) Com a mínim cada cinc anys.

b) Arran d'un accident greu en el seu establiment, quan sigui necessari.

c) En qualsevol moment, a iniciativa de l'industrial o a petició de l'autoritat competent, quan estigui justificat per noves dades o amb la finalitat de tenir en compte els nous coneixements tècnics sobre seguretat.

L'informe de seguretat actualitzat, o les seves parts actualitzades, s'han d'enviar sense demora a l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

Als efectes del que disposa l'article 22, l'òrgan competent de la comunitat autònoma ha d'informar la Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior, a través de la Base nacional de dades sobre risc químic, de les actualitzacions esmentades.

8. En el cas d'establiments ubicats en el domini públic portuari, l'industrial també ha de remetre una còpia de l'informe de seguretat i les seves actualitzacions posteriors a l'autoritat portuària i les capitànies marítimes competents. Així mateix, l'òrgan competent de la comunitat autònoma ha d'informar l'autoritat portuària i capitania marítima sobre les conclusions de l'informe de seguretat a què es refereix l'apartat 6.

9. L'òrgan competent de la comunitat autònoma pot exigir als industrials d'establiments de nivell inferior que elaborin i remetin a l'òrgan esmentat determinats

aspectes de l'informe de seguretat que puguin ser necessaris per al compliment del que especifiquen els articles 8 i 9.

Article 11. *Modificació d'una instal·lació, establiment o zona d'emmagatzematge.*

1. En cas de modificació d'un establiment, instal·lació, zona d'emmagatzematge, procés, o de les característiques, forma física o quantitats de substàncies perilloses, que pugui tenir conseqüències importants pel que fa als riscos d'accident greu, o que pugui fer que un establiment de nivell inferior passi a ser un establiment de nivell superior o viceversa, l'industrial:

a) Ha de revisar i, si és necessari, actualitzar la notificació a què fa referència l'article 7, la seva política de prevenció d'accidents greus i el sistema de gestió de seguretat, l'informe de seguretat, així com el pla d'emergència interior o autoprotecció, que preveuen els articles 8, 10 i 12, dins dels terminis previstos en aquests preceptes.

b) Ha d'informar l'òrgan competent de la comunitat autònoma sobre les actualitzacions esmentades abans de procedir a aquesta modificació. Quan els establiments estiguin ubicats en el domini públic portuari, aquesta informació també s'ha de proporcionar a les autoritats portuàries.

2. A fi de complir el que disposa l'article 22, l'òrgan competent de la comunitat autònoma ha d'informar la Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior, a través de la Base nacional de dades sobre risc químic, de les actualitzacions esmentades.

3. Als efectes del que indica l'apartat 1, es consideren modificacions que poden tenir conseqüències importants sobre els riscos d'accident greu les següents:

a) El canvi de nivell d'afectació de l'establiment, amb el pas de nivell inferior a superior, o viceversa.

b) El canvi de l'estat físic d'alguna substància perillosa, o dels processos en què intervingui, de manera que es pugui preveure sota determinades condicions l'alliberament de matèria o energia que origini un risc d'accident greu.

c) La incorporació de noves substàncies perilloses en quantitats iguals o superiors als llindars de la columna 2 de la part 1 o de la part 2 de l'annex I. Tot això amb la utilització, quan sigui aplicable, de la regla de la suma de la nota 4 de l'annex I.

d) L'increment de les quantitats de substàncies perilloses presents en quantitats inferiors als llindars de la columna 3 de la part 1 o de la part 2 de l'annex I, quan aquest increment sigui igual o superior als llindars de la columna 2 de la part 1 o de la part 2 de l'annex I. Tot això amb la utilització, quan sigui aplicable, de la regla de la suma de la nota 4 de l'annex I.

e) L'increment de les quantitats de substàncies perilloses presents en quantitats iguals o superiors als llindars de la columna 3 de la part 1 o de la part 2 de l'annex I, quan aquest increment sigui un 30% o més de la quantitat present i, al mateix temps, suposi un augment superior al doble dels llindars de la columna 2 de la part 1 o de la part 2 de l'annex I.

f) La suma de modificacions successives no considerades importants quan, en el seu conjunt, compleixin alguna de les condicions anteriors.

La relació dels criteris quantitius i qualitius que assenyala aquest apartat té caràcter no limitador. En tot cas, l'òrgan competent de la comunitat autònoma pot fixar criteris més restrictius.

Article 12. *Plans d'emergència interior o d'autoprotecció.*

1. A tots els establiments subjectes a les disposicions d'aquest Reial decret, l'industrial ha d'elaborar un pla d'emergència interior o autoprotecció, en el qual es defineixin l'organització i el conjunt de mitjans i procediments d'actuació, amb la finalitat de

prevenir els accidents de qualsevol tipus i, si s'escau, limitar-ne els efectes a l'interior de l'establiment.

El seu contingut s'ha d'ajustar al que especifica la Directriu bàsica de protecció civil per al control i la planificació davant el risc d'accidents greus en què intervenen substàncies perilloses, aprovada pel Reial decret 1196/2003, de 19 de setembre, i a la normativa en vigor en matèria d'autoprotecció. S'han d'elaborar prèvia consulta amb el personal de l'establiment i els treballadors d'empreses subcontractades o subcontractistes a llarg termini, i han de complir, en tot cas, el que disposa l'article 18, relatiu a la informació, consulta i participació dels treballadors, de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals.

2. Els òrgans competents de les comunitats autònomes han d'establir la normativa adequada per tal que els industrials mantinguin actualitzats els plans d'emergència interior o d'autoprotecció, mitjançant la seva modificació d'acord amb els canvis que s'hagin produït en els establiments i, en tot cas, en períodes no superiors a tres anys. La revisió ha de tenir en compte els canvis que s'hagin produït en els establiments corresponents, així com els nous coneixements tècnics i els coneixements sobre les mesures que s'hagin de prendre en cas d'accident greu.

3. En el marc de les obligacions derivades de la coordinació d'activitats empresarials a les quals es refereix l'article 24 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, desplegat pel Reial decret 171/2004, de 30 de gener, en matèria de coordinació d'activitats empresarials, l'empresari titular de l'establiment ha d'informar les empreses subcontractades i els autònoms que exerceixin la seva activitat en aquest establiment sobre el contingut del pla d'emergència interior o d'autoprotecció, i tots han de complir el deure de cooperació i les altres obligacions que estableix el Reial decret esmentat.

4. El pla d'emergència interior o d'autoprotecció s'ha de remetre a l'òrgan competent de la comunitat autònoma, així com a les autoritats portuàries i capitanies marítimes competents quan els establiments estiguin ubicats en el domini públic portuari:

a) Per als nous establiments, abans que se n'iniciï l'explotació o abans de les modificacions que donin lloc a un canvi en l'inventari de substàncies perilloses; tot això en el termini establert per la comunitat autònoma.

b) Per als establiments existents, com a molt tard en el termini d'un any a comptar de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, llevat que el pla elaborat en compliment del que exigeix el Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, abans d'aquesta data i la informació que s'hi contingui ja s'atinguin al que disposa aquest article i no hagin canviat.

c) Per a la resta d'establiments, en el termini de dos anys a partir de la data en què aquest Reial decret s'apliqui a l'establiment en qüestió.

5. Els industrials dels establiments de nivell superior han de proporcionar, en els termes i terminis que indica l'apartat 4, la informació necessària perquè l'autoritat competent en matèria de protecció civil de la comunitat autònoma corresponent desenvolupi els plans d'emergència exterior.

Article 13. *Plans d'emergència exterior.*

1. Per als establiments de nivell superior, inclosos els que regulen el Reglament d'explosius i el Reglament d'articles pirotècnics i cartutxeria, els òrgans competents en matèria de protecció civil de les comunitats autònomes han d'elaborar, amb la col·laboració dels industrials, un pla d'emergència exterior per prevenir i, si s'escau, mitigar les conseqüències dels possibles accidents greus prèviament analitzats, classificats i avaluats, en el qual s'estableixin les mesures de protecció més idònies, els recursos humans i materials necessaris i l'esquema de coordinació de les autoritats, els òrgans i els serveis cridats a intervenir.

El seu contingut i procediment d'homologació s'han d'ajustar al que especifica la Directriu bàsica de protecció civil per al control i planificació davant el risc d'accidents

greus en què intervenen substàncies perilloses, aprovada pel Reial decret 1196/2003, de 19 de setembre.

El termini per a la seva elaboració i aprovació és de dos anys des de la recepció de l'informe de seguretat i de la informació a què fa referència l'article 12.5.

2. Per elaborar o modificar substancialment els plans d'emergència exterior, els òrgans competents de les comunitats autònomes han d'establir mecanismes de consulta perquè el públic interessat tingui la possibilitat de donar la seva opinió des d'una fase primerenca.

3. Els òrgans competents de les comunitats autònomes han d'organitzar un sistema que garanteixi la revisió periòdica, l'actualització, la prova i, si s'escau, la modificació de tots els plans d'emergència exterior a intervals apropiats que no han d'excedir els tres anys. S'han de tenir en compte tant els canvis que s'hagin produït en els establiments corresponents com en l'organització dels serveis d'emergència cridats a intervenir, així com els nous coneixements tècnics i els coneixements sobre les mesures que s'hagin de prendre en cas d'accident greu.

Aquest sistema ha de garantir que totes les administracions, els organismes i els serveis implicats disposin puntualment de les actualitzacions, les proves i les revisions efectuades en els plans d'emergència exterior. Així mateix, l'autoritat competent de la comunitat autònoma ha de sol·licitar a la Comissió Nacional de Protecció Civil una nova homologació, si ho considera convenient, en funció de les revisions periòdiques, ampliacions, substitucions o altres modificacions que variïn les condicions en què es va fer l'homologació inicial.

4. L'autoritat competent de la comunitat autònoma pot decidir, en vista de la informació continguda a l'informe de seguretat, que les disposicions de l'apartat 1 relatives a l'obligació d'establir un pla d'emergència exterior no s'apliquin, sempre que es demostrï que la repercussió dels accidents previstos a l'informe de seguretat no té conseqüències a l'exterior. Aquesta decisió justificada s'ha de comunicar a la Comissió Nacional de Protecció Civil als efectes que preveu l'article 6.

5. En relació amb els establiments que estiguin ubicats en el domini públic portuari, les autoritats portuàries i capitànies marítimes competents han de col·laborar amb els òrgans competents de les comunitats autònomes en l'elaboració del pla d'emergència exterior.

Article 14. *Planificació de l'ús del sòl.*

1. Els òrgans competents de les comunitats autònomes han de vetllar perquè es tinguin en compte els objectius de prevenció d'accidents greus i de limitació de les seves conseqüències per a la salut humana, els béns i el medi ambient en els seus instruments de planificació territorial i urbanística i en d'altres pertinents. Han de procurar assolir aquests objectius mitjançant el control de:

- a) L'emplaçament dels establiments nous.
- b) Les modificacions dels establiments que preveu l'article 11.
- c) Les obres noves, com ara vies de comunicació, llocs d'ús públic i zones d'habitatges, fetes als voltants dels establiments, quan l'emplaçament o les obres executades puguin originar o augmentar el risc o les conseqüències d'un accident greu.

2. Els instruments d'assignació o utilització del sòl i d'altres pertinents, així com els procediments d'aplicació d'aquests, han de tenir en compte la necessitat, a llarg termini:

- a) De mantenir les distàncies adequades entre, d'una banda, els establiments que preveu aquest Reial decret, i, de l'altra, les zones d'habitatge, les zones freqüentades pel públic, les àrees recreatives i, en la mesura en què sigui possible, les grans vies de transport. Per als establiments afectats també pel Reglament d'explosius o pel Reglament d'articles pirotècnics i cartutxeria, aquestes distàncies no poden ser en cap cas inferiors a les distàncies mínimes que s'han d'observar per a l'emplaçament de fàbriques, tallers i dipòsits que estableixen la Instrucció tècnica complementària núm. 10 del Reglament

d'explosius, aprovada per l'Ordre PRE/252/2006, de 6 de febrer, i la Instrucció tècnica complementària núm. 10 del Reglament d'articles pirotècnics i cartutxeria.

b) De protegir les zones que presentin un interès natural particular o tinguin un caràcter especialment sensible als voltants d'establiments, i mantenir, quan sigui procedent, les distàncies de seguretat apropiades o altres mesures pertinents.

c) En el cas dels establiments existents, de prendre mesures tècniques addicionals, de conformitat amb l'article 5, per no incrementar els riscos per a la salut humana i el medi ambient.

3. Els òrgans facultats per prendre decisions en aquest àmbit han d'establir procediments de consulta adequats per facilitar l'aplicació de les polítiques adoptades d'acord amb l'apartat 1. Els procediments han de ser tals que, en el moment de prendre les decisions d'índole urbanística, es disposi de suficient informació proporcionada pels industrials sobre els riscos vinculats a l'establiment i d'un dictamen tècnic sobre això, basat en l'estudi de casos concrets o en criteris generals.

Amb la finalitat d'evitar duplicitats, la fase d'informació pública i de consultes és conjunta per a tots els procediments establerts en les normatives que siguin aplicables a l'aprovació o autorització del pla, programa o projecte i exigeixin aquesta fase.

4. Els industrials dels establiments de nivell inferior, a requeriment dels òrgans competents de la comunitat autònoma, han de proporcionar la informació sobre els riscos vinculats a l'establiment que sigui necessària als efectes de planificació de l'ocupació del sòl.

Article 15. *Informació al públic.*

1. L'autoritat competent en cada cas ha de posar a disposició del públic de manera permanent, i també en format electrònic, la informació esmentada a l'annex III. La informació s'ha d'actualitzar quan sigui necessari, també amb motiu de les modificacions que preveu l'article 11.

2. En el cas dels establiments de nivell superior, l'autoritat competent, en col·laboració amb els industrials dels establiments, s'ha d'assegurar també que:

a) El públic afectat, incloent-hi el que es trobi en tots els edificis i les zones d'ús públic, com escoles i hospitals, i en tots els situats als voltants, als efectes que preveu l'article 9, rebí periòdicament, pel mitjà més adequat i sense que l'hagin de sol·licitar, informació clara i comprensible sobre les mesures de seguretat i el comportament que s'ha d'adoptar en cas d'accident greu.

Aquesta informació ha d'incloure com a mínim les dades a què fa referència l'annex III, s'ha de proporcionar almenys cada cinc anys i s'ha d'actualitzar quan sigui necessari, també amb motiu de les modificacions que preveu l'article 11.

b) L'informe de seguretat estigui a disposició del públic quan se sol·liciti, sense perjudici del que disposa l'article 23.3. A aquests efectes, s'ha de posar a disposició del públic un informe modificat, per exemple en forma de resum no tècnic, que ha d'incloure informació general sobre els perills d'accident greu i els seus efectes potencials per a la salut humana, els béns i el medi ambient en cas d'accident greu.

c) L'inventari de les substàncies perilloses estigui a disposició del públic quan se sol·liciti, sense perjudici del que disposa l'article 23.3.

3. Als efectes del que disposa l'article 22, l'òrgan competent de la comunitat autònoma ha d'incorporar la informació corresponent a l'apartat 2 a la Base nacional de dades sobre risc químic.

Article 16. *Consulta pública i participació en la presa de decisions.*

1. S'han de sotmetre a consulta i participació del públic interessat, en una fase primerenca, els projectes concrets relatius a:

a) La planificació d'establiments nous, de conformitat amb l'article 14.

b) Les modificacions significatives dels establiments a què es refereix l'article 11, quan estiguin subjectes als requisits de l'article 14.

c) L'execució d'obres als voltants d'establiments, quan l'emplaçament o les obres executades puguin augmentar el risc o les conseqüències d'un accident greu, de conformitat amb l'article 14.

2. En relació amb els projectes concrets que assenyala l'apartat 1, l'autoritat competent en cada cas ha d'informar el públic, mitjançant un anunci publicat en el butlletí oficial corresponent durant almenys 15 dies hàbils, sense perjudici de la seva possible publicació en una pàgina web oficial durant el mateix període, dels assumptes següents:

- a) L'objecte del projecte concret.
- b) Quan sigui procedent, la circumstància que un projecte està subjecte a una avaluació de l'impacte ambiental, o a consultes entre estats membres.
- c) Dades sobre els òrgans competents responsables de prendre la decisió, dels quals es pugui obtenir informació pertinent i als quals es puguin presentar observacions o formular preguntes, així com els terminis per a això.
- d) La naturalesa de les decisions possibles o, si s'escau, del projecte de decisió.
- e) Una indicació de les dates i els llocs en què s'ha de facilitar la informació pertinent, així com els mitjans utilitzats per a això.

3. L'autoritat competent en cada cas ha de posar així mateix a disposició del públic interessat els elements següents sobre els projectes concrets als quals es refereix l'apartat 1:

- a) Els principals informes i dictàmens remesos a l'autoritat competent en el moment en què es va informar el públic de conformitat amb l'apartat 2.
- b) Qualsevol informació, que no sigui la que esmenta l'apartat 2, que sigui pertinent per a la decisió de què es tracti i que només es pugui obtenir després que s'hagi informat el públic de conformitat amb l'apartat esmentat.

El públic interessat consultat s'ha de pronunciar en el termini màxim de 30 dies naturals des de la recepció de la sol·licitud de participació. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi rebut el pronunciament, el procediment ha de continuar.

4. Quan es prenguin les decisions pertinents, l'autoritat competent ha d'informar i posar a disposició del públic, mitjançant avisos públics o altres mitjans apropiats com els electrònics, quan se'n disposi, i en el termini de tres mesos comptats des de la recepció de la notificació i els documents que s'hi han d'adjuntar:

- a) El contingut de la decisió i les raons que la justifiquen, incloses, si s'escau, les actualitzacions posteriors.
- b) Els resultats de les consultes efectuades abans de prendre la decisió i una explicació de com es van tenir en compte per arribar-hi.

5. Perquè el públic interessat tingui la possibilitat des d'una fase primerenca de donar el seu parer sobre plans o programes relatius als assumptes que esmenta l'apartat 1, lletres a) o c):

- a) L'autoritat competent en cada cas ha de consultar el públic interessat, i ha de posar a la seva disposició l'esborrany del pla o programa.
- b) El públic interessat consultat s'ha de pronunciar en el termini màxim de quaranta-cinc dies hàbils des de la recepció de l'esborrany. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi rebut el pronunciament, el procediment ha de continuar.
- c) L'autoritat competent en cada cas ha de prendre la decisió corresponent en el termini de quatre mesos des de l'inici del procés de consultes.

Aquest apartat no s'ha d'aplicar als plans i programes per als quals es porti a terme un procediment de participació d'acord amb la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental.

Article 17. *Informació que ha de facilitar l'industrial davant un accident greu.*

1. Tan aviat com s'origini un incident o accident susceptible de causar un accident greu d'acord amb la definició que consta a l'article 3 i fent ús dels mitjans més adequats, els industrials dels establiments compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret estan obligats a informar de manera immediata l'òrgan competent de la comunitat autònoma en matèria de protecció civil.

Els industrials dels establiments regulats pel Reglament d'explosius i pel Reglament d'articles pirotècnics i cartutxeria també ho han de fer a la delegació o subdelegació del Govern corresponent.

Quan els establiments estiguin ubicats en el domini públic portuari, aquesta informació s'ha de proporcionar, així mateix, a les autoritats portuàries.

La informació que s'ha de transmetre és la següent:

- a) Les circumstàncies que han concorregut perquè es produeixi l'accident;
- b) Les substàncies perilloses i les quantitats implicades inicialment en l'accident, o que ho puguin estar per l'evolució desfavorable d'aquest;
- c) Les dades disponibles per avaluar els efectes directes i indirectes a curt, mitjà i llarg termini en la salut humana, els béns i el medi ambient;
- d) Les mesures d'emergència interior adoptades;
- e) Les mesures d'emergència interior previstes;
- f) Les mesures de suport exterior necessàries per al control de l'accident i l'atenció als afectats;
- g) Altra informació referida a aquest que li pugui sol·licitar l'autoritat competent.

Per a això s'han d'adequar els procediments de comunicació directa amb el centre d'emergències que a aquests efectes tingui disposats l'autoritat competent.

2. Posteriorment al succés l'industrial, en un termini raonable de temps establert per l'òrgan competent de la comunitat autònoma, ha de:

a) Remetre als òrgans competents de la comunitat autònoma, de manera detallada, les causes i els efectes produïts a conseqüència de l'accident.

b) Informar els òrgans competents de la comunitat autònoma de les mesures previstes per:

1r Mitigar els efectes de l'accident a mitjà i llarg termini.

2n Evitar que es produeixin accidents similars, sobre la base de les experiències adquirides.

c) Actualitzar la informació facilitada, en cas que investigacions més rigoroses posin de manifest nous fets que modifiquin aquesta informació o les conclusions que en dimanin.

Article 18. *Mesures que ha d'adoptar l'autoritat competent després d'un accident greu.*

Conclou la situació d'emergència per un accident greu, els òrgans competents de la comunitat autònoma han de:

a) Cerciorar-se que s'adoptin les mesures a mitjà i llarg termini que siguin necessàries.

b) Recollir, mitjançant una inspecció, investigació o altres mitjans adequats, la informació necessària per a una anàlisi completa de l'accident en els aspectes tècnics, d'organització i de gestió.

c) Disposar el que sigui necessari perquè l'industrial prengui les mesures pal·liatives necessàries.

d) Formular recomanacions sobre futures mesures de prevenció.

Article 19. *Informació que l'òrgan competent de la comunitat autònoma ha de facilitar en cas d'accident greu.*

1. Amb la finalitat d'assegurar la coordinació en els casos d'accidents greus entre les autoritats cridades a intervenir, així com per complir els requisits d'informació a la Comissió Europea, els òrgans competents de les comunitats autònomes han d'informar, en el moment en què es tingui notícia d'un accident greu, la delegació del Govern corresponent i, si s'escau, la subdelegació del Govern de la província on estigui radicat l'establiment, així com la Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior a través de la Sala Nacional d'Emergències.

2. Els òrgans competents de les comunitats autònomes han de remetre a la Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior tan aviat com sigui possible, i, com a molt tard, dos mesos després de la data de l'accident, la informació dels accidents greus que ocorrin en el seu territori. Per als que responguin als criteris de l'annex IV d'aquest Reial decret, aquesta informació ha de contenir, com a mínim, les dades següents:

- a) Nom i adreça de l'autoritat encarregada d'elaborar l'informe.
- b) Data, hora i lloc de l'accident, nom complet de l'industrial i adreça de l'establiment de què es tracti.
- c) Una descripció breu de les circumstàncies de l'accident, amb indicació de les substàncies perilloses involucrades i els efectes immediats en la salut humana i el medi ambient.
- d) Una descripció breu de les mesures d'emergència adoptades i de les precaucions immediates necessàries per evitar la repetició de l'accident.
- e) Els resultats de les seves investigacions sobre l'accident i recomanacions. Aquesta informació es pot endarrerir a fi de possibilitar la conclusió de procediments judicials, en cas que la comunicació esmentada pugui afectar aquests procediments.

Per al compliment del que indica aquest apartat, s'han d'acordar en el si de la Comissió Nacional de Protecció Civil els formats normalitzats corresponents, seguint els criteris aconsellats per la Comissió Europea.

3. Als efectes del que disposa l'article 22, l'òrgan competent de la comunitat autònoma ha d'incorporar la informació a què es refereix l'apartat 2 a la Base nacional de dades sobre risc químic.

4. Així mateix, la Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior ha de facilitar la informació normalitzada a la Comissió Europea, segons el que disposa l'article 6.

Article 20. *Prohibició d'explotació.*

1. Els òrgans competents de les comunitats autònomes han de prohibir l'explotació o l'entrada en servei de qualsevol establiment, instal·lació, zona d'emmagatzematge, o qualsevol part d'aquests, quan les mesures adoptades pel titular per a la prevenció i la reducció dels accidents greus es considerin, de manera justificada, manifestament insuficients.

En particular, han de tenir en compte els casos greus en què no s'hagin adoptat les mesures necessàries esmentades a l'informe d'inspecció.

2. Els òrgans competents de les comunitats autònomes poden prohibir l'explotació o l'entrada en servei de qualsevol establiment, instal·lació o zona d'emmagatzematge, o de qualsevol part d'aquests, si l'industrial no ha presentat la notificació, els informes o altra informació exigida per aquest Reial decret dins del termini establert.

3. L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha d'informar la Comissió Nacional de Protecció Civil de les decisions adoptades en el seu territori segons el que disposen els apartats 1 i 2.

4. Davant les prohibicions dels apartats 1 i 2, l'industrial afectat pot interposar un recurs, d'acord amb el que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 21. *Inspeccions.*

1. Els òrgans competents de les comunitats autònomes han d'establir un sistema d'inspeccions i les mesures de control adequades a cada tipus d'establiment comprès en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret.

2. Aquestes inspeccions han de ser adequades per al tipus d'establiment de què es tracti, no han de dependre de la recepció de l'informe de seguretat ni de cap altre informe presentat i han de possibilitar un examen planificat i sistemàtic dels equips tècnics, d'organització i de modes de gestió aplicats a l'establiment, a fi que l'industrial pugui demostrar, en particular:

- a) Que ha pres les mesures adequades per prevenir accidents greus, tenint en compte les activitats de l'establiment.
- b) Que ha pres les mesures adequades per limitar les conseqüències d'accidents greus dins i fora de l'establiment.
- c) Que les dades i la informació facilitades a l'informe de seguretat, o altres informes presentats, reflecteixen fidelment l'estat de seguretat de l'establiment.
- d) Que ha establert programes i ha informat el personal de l'establiment sobre les mesures de protecció i actuació en cas d'accident.

3. L'òrgan competent de la comunitat autònoma s'ha d'assegurar que tots els establiments estiguin coberts per un pla d'inspecció a escala regional o local i ha de garantir que aquest pla es revisi i, quan escaigui, s'actualitzi periòdicament.

Els plans d'inspecció han d'incloure el següent:

- a) Una valoració general dels aspectes de seguretat rellevants.
- b) La zona geogràfica coberta pel pla d'inspecció.
- c) La relació dels establiments coberts pel pla.
- d) La relació dels grups d'establiments amb possible efecte dòmino segons l'article 9.
- e) Una llista dels establiments en què fonts de perill o riscos externs concrets puguin augmentar la probabilitat o les conseqüències d'un accident greu.
- f) Els procediments per a les inspeccions rutinàries, inclosos els programes per a aquestes inspeccions de conformitat amb l'apartat 4.
- g) Els procediments de les inspeccions no rutinàries que indica l'apartat 5.
- h) Disposicions sobre la cooperació entre les diferents autoritats responsables de les inspeccions.

Per a la realització de les inspeccions, l'òrgan competent de la comunitat autònoma pot requerir, si ho considera convenient, la col·laboració d'organismes de control habilitats per l'administració competent, d'acord amb el que disposa el Reglament de la infraestructura per a la qualitat i la seguretat industrial.

4. Sobre la base dels plans d'inspecció que esmenta l'apartat 3, l'autoritat competent en cada cas ha d'elaborar periòdicament programes d'inspecció de rutina per a tots els establiments, que incloguin la freqüència de les visites in situ per als diferents tipus d'establiments.

El període entre dues visites in situ consecutives no ha d'excedir un any per als establiments de nivell superior i tres per als de nivell inferior, a menys que l'autoritat competent hagi elaborat un programa d'inspeccions basat en una valoració sistemàtica dels perills d'accident greu dels establiments de què es tracti.

Aquesta avaluació sistemàtica dels perills s'ha de basar almenys en els criteris següents:

- a) La repercussió possible dels establiments sobre la salut humana, els béns i el medi ambient.
- b) L'historial de compliment dels requisits d'aquest Reial decret.

Quan escaigui, també s'han de tenir en compte les conclusions pertinents d'inspeccions efectuades de conformitat amb altres normatives.

5. Les inspeccions no rutinàries s'han de portar a terme per investigar, com més aviat millor, denúncies greus, accidents greus i conats d'accident, incidents i casos d'incompliment.

6. En un termini de quatre mesos següents a cada inspecció, l'autoritat competent de la comunitat autònoma ha de comunicar a l'industrial les conclusions de la inspecció i totes les actuacions que es considerin necessàries. L'autoritat competent s'ha d'assegurar que l'industrial dugui a terme totes aquestes actuacions necessàries en un període raonable després de rebre la comunicació. Aquest període l'ha de determinar l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

Si en una inspecció s'ha detectat un cas important d'incompliment d'aquest Reial decret, s'ha de portar a terme una altra inspecció en el termini de sis mesos.

Quan dels informes d'inspecció es desprenguin dades d'interès rellevant per a altres àrees d'actuació administrativa, en matèria de riscos per a la salut humana, seguretat i salut laboral, seguretat i qualitat industrial, ordenació del territori i urbanisme, medi ambient o seguretat portuària, els òrgans competents de les comunitats autònomes han de remetre una còpia d'aquests informes a les respectives autoritats competents en les matèries esmentades, a fi que puguin adoptar les mesures pertinents.

Els òrgans competents en matèria d'inspecció han de posar en coneixement de les comissions autonòmiques de protecció civil corresponents, mitjançant un informe anual elaborat amb aquesta finalitat, els resultats i les circumstàncies que han concorregut en les inspeccions efectuades.

Quan sigui possible i procedent, les inspeccions s'han de coordinar amb les portades a terme d'acord amb altres normatives.

7. Als efectes del que disposa l'article 22, l'òrgan competent de la comunitat autònoma ha d'incorporar la informació a què es refereixen els apartats 3 i 6 a la Base nacional de dades sobre risc químic.

8. La Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior ha d'establir mecanismes i instruments per intercanviar experiències i consolidar els coneixements entre les autoritats competents de les comunitats autònomes i perquè participin en aquests mecanismes en l'àmbit de la Unió Europea, quan sigui procedent.

9. Els òrgans competents de les comunitats autònomes han de vetllar perquè els industrials prestin a les autoritats competents tota l'assistència que sigui necessària perquè aquestes puguin portar a terme les inspeccions i reunir la informació necessària per a l'acompliment de les seves obligacions als efectes d'aquest Reial decret, en particular perquè les autoritats puguin avaluar exhaustivament la possibilitat d'un accident greu i determinar les possibilitats que augmentin la probabilitat o la gravetat dels accidents greus, preparar un pla d'emergència exterior i tenir en compte substàncies que, per la seva forma física, les seves condicions particulars o la seva ubicació, puguin exigir una consideració addicional.

Article 22. *Intercanvis i sistema d'informació.*

1. La Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior i els òrgans competents de les comunitats autònomes han d'intercanviar informació sobre l'experiència adquirida en matèria de prevenció d'accidents greus i de limitació de les seves conseqüències. La informació esmentada ha de versar fonamentalment sobre el

funcionament de les mesures que preveu aquest Reial decret i s'ha de compartir a través de la Base nacional de dades sobre risc químic.

2. La Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'interior ha d'administrar i mantenir operativa i a disposició dels òrgans competents la Base de dades esmentada, amb informació detallada sobre els establiments que preveu aquest Reial decret, així com amb la informació sobre accidents que defineix l'article 19, apartat 2.

La Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior, en col·laboració amb els òrgans competents de les comunitats autònomes, ha de mantenir actualitzada la Base esmentada.

3. Per facilitar el compliment del que disposa l'apartat 1 de l'article 15, la Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior ha de permetre a través de la seva pàgina web, i si l'autoritat competent de la comunitat autònoma així ho considera, posar a disposició del públic les dades de l'annex III no considerades confidencials d'acord amb l'article 23.

Article 23. *Accés a la informació i confidencialitat.*

1. En nom de la màxima transparència, les autoritats competents en cada cas han de posar la informació rebuda en aplicació d'aquest Reial decret a disposició de qualsevol persona física o jurídica que ho sol·liciti, en els termes que preveu la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (incorpora les directives 2003/4/CE i 2003/35/CE).

2. La divulgació d'informació exigida en virtut d'aquest Reial decret, inclosa aquella en virtut de l'article 15, pot ser rebutjada o restringida per l'autoritat competent quan es compleixin les condicions que estableix l'article 13 de la Llei 27/2006, de 18 de juliol.

3. La divulgació de la informació completa a què fa referència l'article 15, apartat 2, lletres b) i c), que estigui en poder de l'autoritat competent en cada cas, pot ser denegada per aquesta, sense perjudici del que disposa l'apartat 2, si l'industrial ha demanat que no es revelin determinades parts de l'informe de seguretat o l'inventari de substàncies perilloses per les raons que preveu l'article 13 de la Llei 27/2006, de 18 de juliol.

L'autoritat competent en cada cas també pot decidir, per les mateixes raons, que determinades parts de l'informe o de l'inventari no es revelin. En aquests casos, i previ acord de l'autoritat competent esmentada, l'industrial li ha de proporcionar un informe o un inventari modificats dels quals s'exclouin aquestes parts.

Article 24. *Accés a la justícia.*

1. Qualsevol sol·licitant que demani informació d'acord amb l'article 15.2, lletres b) o c), o amb l'article 23.1 pot interposar els recursos administratius que regulen el títol VII de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, i la resta de normativa aplicable i, si s'escau, el recurs contenciós administratiu que preveu la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, pels actes o les omissions de l'òrgan competent en relació amb la seva sol·licitud, en els termes que preveu la Llei 27/2006, de 18 de juliol.

2. El públic interessat, en els casos als quals s'aplica l'article 16.1, pot presentar els recursos administratius que regulen el títol VII de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, i la resta de normativa aplicable i, si s'escau, el recurs contenciós administratiu que regula la Llei 29/1998, de 13 de juliol, en els termes que preveu la Llei 27/2006, de 18 de juliol.

Article 25. *Règim sancionador.*

Sense perjudici de les infraccions que si s'escau puguin establir les comunitats autònomes, l'incompliment del que estableix aquest Reial decret s'ha de qualificar i sancionar de conformitat amb la normativa següent:

- a) Llei 2/1985, de 21 de gener, sobre protecció civil.
- b) Títol V, «Infraccions i sancions», de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria.

c) Capítol V, «Infraccions i sancions», de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental.

Disposició addicional primera. *Aplicació a Ceuta i Melilla.*

Les disposicions que conté l'article 6.1, sobre els òrgans competents de les comunitats autònomes d'aquest Reial decret, són aplicables pels òrgans competents de les ciutats de Ceuta i Melilla.

Disposició addicional segona. *Informació a la Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior.*

Com a molt tard el 30 de març de 2016, i posteriorment cada any, l'autoritat competent de les comunitats autònomes ha de proporcionar a la Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior un informe sobre l'aplicació d'aquest Reial decret.

Disposició addicional tercera. *Deure d'informació a la Comissió Europea.*

Com a molt tard el 30 de setembre de 2019, i posteriorment cada quatre anys, la Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior ha de proporcionar a la Comissió Europea un informe sobre l'aplicació d'aquest Reial decret.

Disposició addicional quarta. *No-increment de la despesa pública.*

Les mesures que inclou aquest Reial decret no poden suposar un increment de dotacions, ni de retribucions, ni d'altres despeses de personal.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogat el Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en què intervenen substàncies perilloses, així com totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat en matèria de seguretat pública que preveu l'article 149.1.29a de la Constitució.

Disposició final segona. *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2012/18/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol de 2012, relativa al control dels riscos inherents als accidents greus en què intervinguin substàncies perilloses i per la qual es modifica i ulteriorment es deroga la Directiva 96/82/CE.

Disposició final tercera. *Coordinació de procediments.*

Els òrgans competents de l'Administració General de l'Estat han d'impulsar les actuacions necessàries per coordinar, en la mesura que sigui possible i amb ple respecte a la distribució de competències entre les diferents administracions, els procediments i els controls que preveu aquest Reial decret amb els que reguli la normativa sectorial corresponent quan els àmbits d'aplicació siguin parcialment coincidents.

Disposició final quarta. *Desplegament normatiu.*

Els ministres de l'Interior, de Foment, d'Ocupació i Seguretat Social, d'Indústria, Energia i Turisme, d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, i de Sanitat, Serveis Socials i

Igualtat, en l'àmbit de les seves competències respectives, han de dictar les disposicions necessàries per a l'execució i el desplegament del que disposa aquest Reial decret.

Disposició final cinquena. *Habilitació normativa.*

S'autoritzen els ministres de l'Interior, de Foment, d'Ocupació i Seguretat Social, d'Indústria, Energia i Turisme, d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, i de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, o el ministre de la Presidència, a proposta conjunta d'aquells, amb l'informe previ de la Comissió Nacional de Protecció Civil, segons els supòsits de què es tracti en cada cas, a modificar mitjançant una ordre ministerial els annexos d'aquest Reial decret.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 21 de setembre de 2015.

FELIPE R.

La vicepresidenta del Govern i ministra de la Presidència,
SORAYA SÁENZ DE SANTAMARÍA ANTÓN

ANNEX I

Substàncies perilloses

A les substàncies perilloses incloses en les categories de perill enumerades en la columna 1 de la part 1 d'aquest annex se'ls han d'aplicar les quantitats llindar indicades en les columnes 2 i 3 de la part 1.

En cas que una substància perillosa estigui inclosa tant a la part 1 com a la part 2 d'aquest annex, s'han d'aplicar les quantitats llindar indicades en les columnes 2 i 3 de la part 2.

Part 1

Categories de substàncies perilloses

Aquesta part comprèn totes les substàncies perilloses incloses en les categories de perill enumerades en la columna 1:

Columna 1	Columna 2	Columna 3
Categories de perill de conformitat amb el Reglament (CE) núm. 1272/2008, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008.	Quantitats llindar (en tones) de les substàncies perilloses a què fa referència l'article 3, apartat 10, als efectes d'aplicació dels	
	Requisits de nivell inferior	Requisits de nivell superior
Secció «H» – PERILLS PER A LA SALUT		
H1 TOXICITAT AGUDA – Categoria 1, totes les vies d'exposició.	5	20
H2 TOXICITAT AGUDA – Categoria 2, totes les vies d'exposició – Categoria 3, via d'exposició per inhalació (vegeu la nota 7).	50	200
H3 TOXICITAT ESPECÍFICA EN DETERMINATS ÒRGANS (STOT) – EXPOSICIÓ ÚNICA STOT SE Categoria 1.	50	200
Secció «P» – PERILLS FÍSICS		
P1a EXPLOSIUS (vegeu la nota 8) – Explosius inestables o – Explosius de les divisions 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 o 1.6, o – Substàncies o mesclades que tinguin propietats explosives d'acord amb el mètode A.14 del Reglament (CE) núm. 440/2008, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008 (vegeu la nota 9), i no pertanyin a les classes de perill «peròxids orgànics» o «substàncies o mesclades que reaccionen espontàniament».	10	50
P1b EXPLOSIUS (vegeu la nota 8) Explosius de la divisió 1.4 (vegeu la nota 10).	50	200
P2 GASOS INFLAMABLES Gasos inflamables de les categories 1 o 2.	10	50
P3a AEROSOLS INFLAMABLES Aerosols «inflamables» de les categories 1 o 2, que continguin gasos inflamables de les categories 1 o 2 o líquids inflamables de la categoria 1.	150 (net)	500 (net)
P3b AEROSOLS INFLAMABLES Aerosols «inflamables» de les categories 1 o 2, que no continguin gasos inflamables de les categories 1 o 2 o líquids inflamables de la categoria 1.	5.000 (net)	50.000 (net)

Columna 1	Columna 2	Columna 3
Categories de perill de conformitat amb el Reglament (CE) núm. 1272/2008, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008.	Quantitats llindar (en tones) de les substàncies perilloses a què fa referència l'article 3, apartat 10, als efectes d'aplicació dels	
	Requisits de nivell inferior	Requisits de nivell superior
P4 GASOS COMBURENTS Gasos comburents de la categoria 1.	50	200
P5a LÍQUIDS INFLAMABLES – Líquids inflamables de la categoria 1, o – Líquids inflamables de les categories 2 o 3 mantinguts a una temperatura superior al seu punt d'ebullició, o – Altres líquids amb un punt d'inflamació $\leq 60^{\circ}\text{C}$, mantinguts a una temperatura superior al seu punt d'ebullició (vegeu la nota 11).	10	50
P5b LÍQUIDS INFLAMABLES – Líquids inflamables de les categories 2 o 3 quan les condicions particulars de procés, per exemple pressió o temperatura elevades, puguin crear perills d'accidents greus, o – Altres líquids amb un punt d'inflamació $\leq 60^{\circ}\text{C}$ quan les condicions particulars de procés, per exemple pressió o temperatura elevades, puguin crear perills d'accidents greus (vegeu la nota 11).	50	200
P5c LÍQUIDS INFLAMABLES Líquids inflamables de les categories 2 o 3 no compresos a P5a i P5b.	5.000	50.000
P6a SUBSTÀNCIES I MESCLES QUE REACCIONEN ESPONTÀNIAMENT I PERÒXIDS ORGÀNICS Substàncies i mescles que reaccionen espontàniament dels tipus A o B o peròxids orgànics dels tipus A o B.	10	50
P6b SUBSTÀNCIES I MESCLES QUE REACCIONEN ESPONTÀNIAMENT I PERÒXIDS ORGÀNICS Substàncies i mescles que reaccionen espontàniament dels tipus C, D, E o F o peròxids orgànics dels tipus C, D, E, o F.	50	200
P7 LÍQUIDS I SÒLIDS PIROFÒRICS Líquids pirofòrics de la categoria 1 Sòlids pirofòrics de la categoria 1.	50	200
P8 LÍQUIDS I SÒLIDS COMBURENTS Líquids comburents de les categories 1, 2 o 3, o Sòlids comburents de les categories 1, 2 o 3.	50	200
Secció «E» – PERILLS PER AL MEDI AMBIENT		
E1 Perillós per al medi ambient aquàtic en les categories aguda 1 o crònica 1.	100	200
E2 Perillós per al medi ambient aquàtic en la categoria crònica 2.	200	500
Secció «O» – ALTRES PERILLS		
O1 Substàncies o mescles amb indicació de perill EUH014.	100	500
O2 Substàncies i mescles que, en contacte amb l'aigua, desprenen gasos inflamables de categoria 1.	100	500
O3 Substàncies o mescles amb indicació de perill EUH029.	50	200

Part 2

Substàncies perilloses nominades

Columna 1	Número CAS (1)	Columna 2	Columna 3
Substàncies perilloses		Quantitats lliandar (tones) als efectes de l'aplicació dels	
		Requisits de nivell inferior	Requisits de nivell superior
1. Nitrat d'amoni (vegeu la nota 12)	–	5.000	10.000
2. Nitrat d'amoni (vegeu la nota 13)	–	1.250	5.000
3. Nitrat d'amoni (vegeu la nota 14)	–	350	2.500
4. Nitrat d'amoni (vegeu la nota 15)	–	10	50
5. Nitrat de potassi (vegeu la nota 16)	–	5.000	10.000
6. Nitrat de potassi (vegeu la nota 17)	–	1.250	5.000
7. Pentaòxid de diarsènic, àcid arsènic (V) i/o sals	1303-28-2	1	2
8. Triòxid d'arsènic, àcid arseniós (III) i/o sals	1327-53-3		0,1
9. Brom	7726-95-6	20	100
10. Clor	7782-50-5	10	25
11. Compostos de níquel en forma pulverulenta inhalable: monòxid de níquel, diòxid de níquel, sulfur de níquel, disulfur de triníquel, triòxid de diníquel	–		1
12. Etilenimina	151-56-4	10	20
13. Fluor	7782-41-4	10	20
14. Formaldehid (concentració ≥ 90%)	50-00-0	5	50
15. Hidrogen	1333-74-0	5	50
16. Àcid clorhídric (gas líquat)	7647-01-0	25	250
17. Derivats d'alquilplom	–	5	50
18. Gasos inflamables líquats de les categories 1 o 2 (inclòs el GLP) i gas natural (vegeu la nota 18)	–	50	200
19. Acetilè	74-86-2	5	50
20. Òxid d'etilè	75-21-8	5	50
21. Òxid de propilè	75-56-9	5	50
22. Metanol	67-56-1	500	5.000
23. 4,4'-metilen-bis (2-cloroanilina) i/o les seves sals en forma pulverulenta	101-14-4		0,01
24. Isocianat de metil	624-83-9		0,15
25. Oxigen	7782-44-7	200	2000
26. 2,4-diisocianat de toluè 2,6-diisocianat de toluè	584-84-9 91-08-7	10	100
27. Diclorur de carbonil (fosgen)	75-44-5	0,3	0,75
28. Arsina (trihidru d'arsènic)	7784-42-1	0,2	1
29. Fosfina (trihidru de fòsfor)	7803-51-2	0,2	1
30. Diclorur de sofre	10545-99-0		1
31. Triòxid de sofre	7446-11-9	15	75

Columna 1	Número CAS (1)	Columna 2	Columna 3
Substàncies perilloses		Quantitats lliandar (tones) als efectes de l'aplicació dels	
		Requisits de nivell inferior	Requisits de nivell superior
32. Policlorodibenzofurans i policlorodibenzodioxines (inclosa la TCDD) calculades en equivalent de TCDD (vegeu la nota 20)	–		0,001
33. Els CARCINÒGENS següents o les mescles que continguin els carcinògens següents en concentracions superiors al 5% en pes: 4-aminodifenil i/o les seves sals, triclorobenzè, bencidina i/o les seves sals, èter bis (clorometílic), èter clorometílic i metílic, 1,2-dibromoetà, sulfat de dietil, sulfat de dimetil, clorur de dimetil- carbamoil, 1,2-dibrom-3- cloropropà, 1,2-dimetilhidrazina, dimetilnitrosamina, triamida hexametilfosfòrica, hidrazina, 2-naftilamina i/o les seves sals, 4-nitrodifenil o 1,3 propansulfona	–	0,5	2
34. Productes derivats del petroli i combustibles alternatius a) gasolines i naftes b) querosens (inclosos carburadors) c) gasoils (inclosos els gasoils d'automoció, els de calefacció i els components utilitzats en les mescles de gasoils comercials) d) fueloils pesants e) combustibles alternatius als productes esmentats a les lletres a) a d) destinats a les mateixes finalitats i amb propietats similars pel que fa a la inflamabilitat i els perills mediambientals	–	2.500	25.000
35. Amoníac anhidre	7664-41-7	50	200
36. Trifluorur de bor	7637-07-2	5	20
37. Sulfur d'hidrogen	7783-06-4	5	20
38. Piperidina	110-89-4	50	200
39. Bis(2-dimetilaminoetil) (metil)amina	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-etilhexiloxi)propilamina	5397-31-9	50	200
41. Mesclades(*) d'hipoclorit de sodi classificades com a perilloses per al medi ambient aquàtic en la categoria 1 de perill agut [H400] que continguin menys d'un 5% de clor actiu i no estiguin classificades en cap altra categoria de perill en la part 1 de l'annex I. (*). Sempre que la mescla, en absència d'hipoclorit de sodi, no estigui classificada com a perillosa per al medi ambient aquàtic en la categoria 1 de perill agut [H400].		200	500
42. Propilamina (vegeu la nota 20)	107-10-8	500	2000
43. Acrilat de terc-butil (vegeu la nota 21)	1663-39-4	200	500
44. 2-metil-3-butenonitril (vegeu la nota 21)	16529-56-9	500	2000
45. Tetrahidro-3,5-dimetil-1,3,5-tiadiazina-2-tiona (dazomet) (vegeu la nota 21)	533-74-4	100	200
46. Acrilat de metil (vegeu la nota 20)	96-33-3	500	2000
47. 3-metilpiridina (vegeu la nota 21)	108-99-6	500	2000
48. 1-bromo-3-cloropropà (vegeu la nota 20)	109-70-6	500	2000

(1) El número CAS es mostra només a títol indicatiu.

Notes de l'annex I:

1. Les substàncies i mescles es classifiquen d'acord amb el Reglament (CE) núm. 1272/2008 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008.

2. Les mescles es tracten de la mateixa manera que les substàncies pures sempre que s'ajustin als límits de concentració establerts d'acord amb les seves propietats segons el Reglament (CE) núm. 1272/2008, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008, o la seva darrera adaptació al progrés tècnic, llevat que s'indiqui específicament una composició percentual o una altra descripció.

3. Les quantitats que s'han indicat anteriorment com a lliandar es refereixen a cada establiment.

Les quantitats que s'han de tenir en compte per a l'aplicació dels articles pertinents són les màximes que estiguin presents, o ho puguin estar, en un moment donat. Per al càlcul de la quantitat total present no s'han de tenir en compte les substàncies perilloses existents en un establiment únicament en una quantitat igual o inferior al 2% de la quantitat indicada com a lliandar, si la seva situació dins de l'establiment és tal que no pot arribar a provocar un accident greu en cap altre lloc de l'establiment.

4. Les regles següents, sobre la suma de substàncies perilloses, o categories de substàncies perilloses, són aplicables quan sigui procedent.

En cas que en un establiment no estigui present cap substància perillosa en una quantitat igual o superior a la quantitat lliandar corresponent, s'ha d'aplicar la regla següent per determinar si els requisits pertinents d'aquest Reial decret són aplicables a l'establiment esmentat.

S'ha d'aplicar aquest Reial decret als establiments de nivell superior si la suma:

$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots$ és igual o més gran que 1, on:

q_x = la quantitat de la substància perillosa o categoria de substàncies perilloses x prevista a la part 1 o la part 2 d'aquest annex,

i Q_{Ux} = la quantitat lliandar pertinent per a la substància perillosa o categoria x de la columna 3 de la part 1 o de la columna 3 de la part 2 d'aquest annex.

Aquest Reial decret s'ha d'aplicar als establiments de nivell inferior si la suma:

$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots$ és igual o més gran que 1, on:

q_x = la quantitat de la substància perillosa o categoria de substàncies perilloses x prevista a la part 1 o la part 2 d'aquest annex,

i Q_{Lx} = la quantitat lliandar pertinent per a la substància perillosa o categoria x de la columna 2 de la part 1 o de la columna 2 de la part 2 d'aquest annex.

Aquesta regla s'ha d'utilitzar per valorar els perills per a la salut, perills físics i perills mediambientals. Per tant, s'ha d'aplicar tres vegades:

a) Per a la suma de les substàncies perilloses enumerades a la part 2 que entren en les categories 1, 2 o 3 (per inhalació) de toxicitat aguda o en la categoria 1 STOT SE, juntament amb les substàncies perilloses incloses a la secció H, subseccions H1 a H3, de la part 1.

b) Per a la suma de les substàncies perilloses enumerades a la part 2 consistents en explosius, gasos inflamables, aerosols inflamables, gasos comburents, líquids inflamables, substàncies i mescles perilloses que reaccionen espontàniament, peròxids orgànics, líquids i sòlids pirofòrics, líquids i sòlids comburents, juntament amb les substàncies incloses a la secció P, subseccions P1 a P8, de la part 1.

c) Per a la suma de les substàncies perilloses enumerades a la part 2 que entren, com a substàncies perilloses per al medi ambient aquàtic, en les categories 1 de toxicitat aguda, 1 de toxicitat crònica o 2 de toxicitat crònica, juntament amb les substàncies perilloses incloses a la secció E, subseccions E1 i E2, de la part 1.

S'han d'aplicar les disposicions pertinents d'aquest Reial decret si alguna de les sumes obtingudes a a), b) o c) és igual o més gran que 1.

5. Quan es tracti de substàncies perilloses que no estiguin cobertes pel Reglament (CE) núm. 1272/2008, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008, inclosos els residus, però que estiguin presents, o ho puguin estar, en un establiment i tinguin o puguin tenir, en les condicions de l'establiment, propietats equivalents que puguin originar accidents greus, s'han d'assignar provisionalment a la categoria o substància perillosa nominada més anàloga que entri en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret.

6. Quan es tracti de substàncies perilloses les propietats de les quals permeten classificar-les de més d'una manera, s'han d'aplicar les quantitats llindar més baixes als efectes d'aquest Reial decret. No obstant això, per a l'aplicació de la regla de la nota 4, s'ha d'utilitzar la quantitat llindar més baixa per a cada grup de categories de la nota 4, lletres a) a c), aplicable a la classificació corresponent.

7. Les substàncies perilloses que entren en la categoria 3 de toxicitat aguda per via oral (H 301) queden incloses en la subsecció H2 TOXICITAT AGUDA quan no es pugui inferir la classificació de toxicitat aguda cutània ni la classificació de toxicitat aguda per inhalació; per exemple, per falta de dades concloents sobre la toxicitat cutània o per inhalació.

8. La classe de perill «explosius» inclou els articles explosius [vegeu la secció 2.1 de l'annex I del Reglament (CE) núm. 1272/2008, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008]. Si es coneix la quantitat de substància o mescla explosiva que conté l'article, aquesta quantitat ha de ser la considerada als efectes d'aquest Reial decret. Si no es coneix la quantitat de substància o mescla explosiva que conté l'article, s'ha de tractar tot l'article, als efectes d'aquest Reial decret, com a explosiu.

9. Només és necessari dur a terme assajos de les propietats explosives de les substàncies i les mescles si en el procediment de detecció segons l'apèndix 6, part 3, de les Recomanacions de les Nacions Unides relatives al transport de mercaderies perilloses, proves i criteris («Manual de proves i criteris de les Nacions Unides»)¹ es troba que la substància o la mescla pot tenir propietats explosives.

¹ Es pot trobar més orientació sobre els casos en què no és necessari dur a terme els assajos en la descripció del mètode A.14, vegeu el Reglament (CE) núm. 440/2008 de la Comissió, de 30 de maig de 2008, pel qual s'estableixen mètodes d'assaig d'acord amb el Reglament (CE) núm. 1907/2006 del Parlament Europeu i del Consell relatiu al registre, l'avaluació, l'autorització i la restricció de les substàncies i els preparats químics (REACH) (DO L 142 de 31.5.2008, p. 1).

10. Si els explosius de la divisió 1.4 estan sense envasar o reenvasats, s'han d'assignar a la subsecció P1a, llevat que es demostrï que el perill segueix corresponent a la divisió 1.4, de conformitat amb el Reglament (CE) núm. 1272/2008, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008.

11. D'acord amb el punt 2.6.4.5 de l'annex I del Reglament (CE) núm. 1272/2008, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008, els líquids amb un punt d'inflamació superior a 35°C poden no classificar-se en la categoria 3 si s'han obtingut resultats negatius en la prova de combustibilitat sostinguda L.2, part III, secció 32, del Manual de proves i criteris de les Nacions Unides. Tanmateix, això no és aplicable en condicions com ara una temperatura o pressió elevades, i per consegüent aquests líquids s'inclouen en aquesta subsecció.

12. Nitrat d'amoni (5.000 / 10.000): adobs susceptibles d'autodescomposició.

S'aplica als adobs compostos i complexos a base de nitrat d'amoni (els adobs compostos i complexos contenen nitrat d'amoni amb fosfat i/o potassa) que siguin susceptibles d'autodescomposició segons l'assaig amb cubeta de les Nacions Unides (vegeu el Manual de proves i criteris, part III, subsecció 38.2) amb un contingut de nitrogen a causa del nitrat d'amoni que representi:

– entre el 15,75%² i el 24,5%³ en pes, i que o bé continguin un màxim de 0,4% en total de materials combustibles o orgànics, o bé compleixin els requisits de l'annex III-2 del

Reglament (CE) núm. 2003/2003 del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, relatiu als adobs⁴.

² El 15,75% en pes de contingut de nitrogen a causa del nitrat d'amoni correspon al 45% de nitrat d'amoni.

³ El 24,5% en pes de contingut de nitrogen a causa del nitrat d'amoni correspon al 70% de nitrat d'amoni.

⁴ DO L 304 de 21.11.2003, p. 1.

– el 15,75% o menys en pes i amb materials combustibles no subjectes a restriccions.

13. Nitrat d'amoni (1.250 / 5.000): qualitat per a adobs.

S'aplica als adobs simples a base de nitrat d'amoni i als adobs compostos i complexos a base de nitrat d'amoni que compleixin els requisits de l'annex III-2 del Reglament (CE) núm. 2003/2003, del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, relatiu als adobs, i amb un contingut de nitrogen a causa del nitrat d'amoni que sigui:

– superior al 24,5% en pes, tret de les mescles d'adobs simples a base de nitrat d'amoni amb dolomita, pedra calcària i/o carbonat de calci d'una puresa del 90% com a mínim,

– superior al 15,75% en pes per a les mescles de nitrat d'amoni i sulfat d'amoni,

– superior al 28%⁵ en pes per a les mescles d'adobs simples a base de nitrat d'amoni amb dolomita, pedra calcària i/o carbonat de calci d'una puresa del 90% com a mínim.

⁵ El 28% en pes de contingut de nitrogen a causa del nitrat d'amoni correspon al 80% de nitrat d'amoni.

14. Nitrat d'amoni (350 / 2.500): qualitat tècnica.

S'aplica al nitrat d'amoni i les mescles de nitrat d'amoni amb un contingut de nitrogen a causa del nitrat d'amoni que representi:

– entre el 24,5% i el 28% en pes, i que continguin com a màxim un 0,4% de substàncies combustibles,

– més del 28% en pes, i que continguin com a màxim un 0,2% de substàncies combustibles.

S'aplica també a les solucions aquoses de nitrat d'amoni la concentració de nitrat d'amoni de les quals superi el 80% en pes.

15. Nitrat d'amoni (10 / 50): materials «fora d'especificació» i adobs que no superin la prova de detonabilitat.

S'aplica:

– al material de rebuig del procés de fabricació i al nitrat d'amoni i les mescles de nitrat d'amoni, adobs simples a base de nitrat d'amoni i adobs compostos o complexos a base de nitrat d'amoni a què es refereixen les notes 14 i 15 que l'usuari final torni o hagi tornat a un fabricant, a un lloc d'emmagatzematge temporal o a una instal·lació de transformació per a la seva reelaboració, reciclatge o tractament per poder utilitzar-los en condicions segures, perquè hagin deixat de complir les especificacions de les notes 14 i 15,

– als adobs a què es refereix el primer guió de la nota 13 i de la nota 14 d'aquest annex que no compleixin els requisits de l'annex III-2 del Reglament (CE) núm. 2003/2003, del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, relatiu als adobs.

16. Nitrat de potassi (5.000 / 10.000).

S'aplica als adobs compostos a base de nitrat de potassi, en forma perlada/granulada, que tenen les mateixes propietats perilloses que el nitrat de potassi pur.

17. Nitrat de potassi (1.250 / 5.000).

S'aplica als adobs compostos a base de nitrat de potassi en forma cristal·lina que tenen les mateixes propietats perilloses que el nitrat de potassi pur.

18. Biogàs enriquit.

Als efectes de l'aplicació d'aquest Reial decret, el biogàs enriquit es pot classificar sota el punt 18 de l'annex I, part 2, si ha estat tractat de conformitat amb les normes aplicables al biogàs purificat i enriquit, de manera que es garanteixi una qualitat equivalent a la del gas natural, inclòs el contingut de metà, i conté un màxim d'un 1% d'oxigen.

19. Policlorodibenzofurans i policlorodibenzodioxines.

Les quantitats dels policlorodibenzofurans i de les policlorodibenzodioxines es calculen amb els factors de ponderació següents:

Factors d'equivalència tòxica (FET)-OMS 2005

2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = octa)

Referència – Van den Berg et al.: The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds.

20. En els casos en què aquesta substància perillosa entri dins la categoria P5a Líquids inflamables o P5b Líquids inflamables, s'han d'aplicar les quantitats llindar més baixes als efectes d'aquest Reial decret.

ANNEX II

Informació prevista a l'article 8, apartat 6, i a l'article 10, apartat 1 a), relativa al sistema de gestió de la seguretat i a l'organització de l'establiment amb vista a la prevenció d'accidents greus

Per a l'aplicació del sistema de gestió de la seguretat elaborat per l'industrial s'han de tenir en compte els elements que figuren a continuació:

a) El sistema de gestió de la seguretat ha de ser proporcional als perills, les activitats industrials i la complexitat de l'organització existent a l'establiment i s'ha de basar en una avaluació dels riscos. Ha d'incloure l'estructura organitzativa general, les responsabilitats, les pràctiques, els procediments, els processos i els recursos que permeten definir i aplicar la política de prevenció d'accidents greus.

b) El sistema de gestió de seguretat ha de preveure els elements següents:

1r L'organització i el personal: les funcions i responsabilitats del personal associat a la gestió dels riscos d'accident greu a tots els nivells d'organització, juntament amb les mesures adoptades per sensibilitzar sobre la necessitat de millora permanent; la determinació de les necessitats de formació del personal esmentat i l'organització d'aquesta formació; la participació dels empleats i del personal de les empreses subcontractades i els treballadors autònoms que treballin a l'establiment que siguin importants des del punt de vista de la seguretat.

2n La identificació i l'avaluació dels riscos d'accidents greus: l'adopció i l'aplicació sistemàtica de procediments per a la identificació dels riscos d'accident greu que es puguin produir en cas de funcionament normal o anormal, incloses, quan sigui procedent, les activitats subcontractades, així com l'avaluació de la seva probabilitat i la seva gravetat.

3r El control d'explotació: l'adopció i l'aplicació de procediments i instruccions per al funcionament en condicions segures (inclòs el manteniment de les instal·lacions, dels processos i dels equips), i per a la gestió de les alarmes i les parades temporals. S'ha de tenir en compte la informació disponible sobre millors pràctiques en matèria de seguiment i control amb vista a reduir el risc de fallada dels sistemes; la gestió i el control dels riscos associats a l'envelliment dels equips de la instal·lació i a la corrosió; l'inventari dels equips de la instal·lació, l'estratègia i metodologia en matèria de seguiment i control de l'estat dels equips; les accions de seguiment adequades i les contramesures necessàries.

4t L'adaptació de les modificacions: l'adopció i aplicació de procediments per als projectes de les modificacions que s'hagin d'efectuar a les instal·lacions, els processos o les zones d'emmagatzematge existents o per al disseny d'altres de nous.

5è La planificació de les situacions d'emergència: l'adopció i aplicació de procediments destinats a identificar les emergències previsible mitjançant una anàlisi sistemàtica, així com a elaborar, provar i revisar els plans d'emergència i a proporcionar la formació específica del personal afectat; aquesta formació ha d'afectar tot el personal que treballi a l'establiment, inclosos el personal de les empreses subcontractades i els treballadors autònoms.

6è El seguiment dels objectius fixats: l'adopció i aplicació de procediments encaminats a l'avaluació permanent del compliment dels objectius fixats per l'industrial en el marc de la seva política de prevenció d'accidents greus i del seu sistema de gestió de la seguretat, i la implantació de mecanismes d'investigació i de correcció en cas d'incompliment; els procediments han de comprendre el sistema de l'industrial per a la notificació d'accidents greus o conats d'accident, en especial quan s'hagin produït fallades de les mesures de protecció, i la investigació seguiment sobre la base de les lliçons apreses; els procediments també poden incloure indicadors de funcionament, com ara els indicadors del funcionament en matèria de seguretat o altres indicadors pertinents.

7è L'auditoria i revisió: l'adopció i aplicació de procediments per a l'avaluació periòdica sistemàtica de la política de prevenció d'accidents greus i de l'eficàcia i la idoneïtat del sistema de gestió de la seguretat; la revisió documentada del funcionament de la política aplicada, del sistema de gestió de la seguretat i de la seva actualització, inclosa la consideració i incorporació dels canvis assenyalats com a necessaris en l'exercici d'auditoria i revisió.

ANNEX III

Informació que s'ha de facilitar a la població en aplicació de l'article 15, apartat 1 i apartat 2, lletra a)

Part 1

Per a tots els establiments als quals s'apliqui aquest Reial decret:

- a) Nom o raó social de l'industrial i adreça completa de l'establiment corresponent.
- b) Confirmació que l'establiment està subjecte a les disposicions reglamentàries o administratives d'aplicació d'aquest Reial decret i que s'ha lliurat a l'autoritat competent la notificació que preveu l'article 7, apartat 1, o l'informe de seguretat que esmenta l'article 10, apartat 1.
- c) Explicació en termes senzills de l'activitat o activitats portades a terme a l'establiment.
- d) Els noms comuns o, en el cas de les substàncies perilloses incloses a la part 1 de l'annex I, els noms genèrics o la classificació de perillositat de les substàncies perilloses pertinents existents a l'establiment que puguin donar lloc a un accident greu, amb indicació de les seves principals característiques perilloses, en termes senzills.
- e) Informació general sobre la manera com s'ha d'avisar el públic interessat, en cas necessari; informació adequada sobre el comportament apropiat en cas d'accident greu o indicació d'on es pot accedir a aquesta informació en forma electrònica.
- f) La data de l'última visita in situ de conformitat amb l'article 21, apartat 4, o indicació d'on es pot accedir a aquesta informació en forma electrònica; informació sobre on es poden obtenir, prèvia sol·licitud, més dades sobre la inspecció i el pla d'inspecció corresponent, sense perjudici dels requisits que estableix l'article 23.
- g) Informació detallada sobre la manera d'aconseguir més informació pel que fa al cas, sense perjudici dels requisits que estableix l'article 23.

Part 2

Per als establiments de nivell superior, a més de la informació esmentada a la part:

- a) Informació general sobre la naturalesa dels perills d'accident greu, inclosos els seus efectes potencials per a la salut humana i el medi ambient, i resum dels principals tipus d'escenaris d'accident greu i les mesures de control adoptades en previsió d'aquests.
- b) Confirmació que l'industrial està obligat a prendre les mesures adequades a l'emplaçament, inclòs el contacte amb els serveis d'emergència, a fi d'actuar en cas d'accident greu i reduir-ne els efectes al mínim.
- c) Informació adequada del pla d'emergència exterior elaborat per fer front als efectes que un accident pugui tenir fora de l'emplaçament on ocorre. S'hi han d'incloure crides a la cooperació, amb instruccions o consignes formulades pels serveis d'emergència en el moment de l'accident.
- d) Quan sigui procedent, indicació de si l'establiment està a prop del territori d'un altre Estat membre i hi ha la possibilitat que un accident greu tingui efectes transfronterers de conformitat amb el Conveni sobre els efectes transfronterers dels accidents industrials, de la Comissió Econòmica per a Europa de les Nacions Unides (CEPE).

ANNEX IV

Críteris per a la notificació d'un accident greu a la Comissió Europea d'acord amb el que estableix l'article 19, apartat 1

1. La Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior, sense perjudici de les competències del Ministeri de Foment en matèria de contaminació marítima, ha de notificar a la Comissió Europea tots els accidents greus que s'ajustin a la descripció del punt 1 o en què es doni, almenys, una de les conseqüències que descriuen els punts 2, 3, 4 i 5.

a) Substàncies perilloses que hi intervenen:

Qualsevol incendi o explosió o alliberament accidental d'una substància perillosa en què intervingui una quantitat no inferior al 5% de la quantitat prevista com a llindar en la columna 3 de la part 1 o en la columna 3 de la part 2 de l'annex I.

b) Perjudicis a les persones o als béns:

1r Una mort.

2n Sis persones ferides dins de l'establiment que requereixin hospitalització durant 24 hores o més.

3r Una persona situada fora de l'establiment que requereixi hospitalització durant 24 hores o més.

4t Habitatge(s) situat(s) fora de l'establiment danyat(s) i inutilitzable(s) a causa de l'accident.

5è Evacuació o confinament de persones durant més de 2 hores (persones × hores): el producte és igual o superior a 500.

6è Interrupció dels serveis d'aigua potable, electricitat, gas o telèfon durant més de 2 hores (persones × hores): el producte és igual o superior a 1.000.

c) Danys directes al medi ambient:

1r Danys permanents o a llarg termini causats a hàbitats terrestres:

i) 0,5 ha o més d'un hàbitat important des del punt de vista del medi ambient o de la conservació i protegit per la llei,

ii) 10 ha o més d'un hàbitat més estès, incloses les terres de llaurada.

2n Danys significatius o a llarg termini causats a hàbitats d'aigua dolça o marins:

i) 10 km o més d'un riu o canal,

ii) 1 ha o més d'un llac o estany,

iii) 2 ha o més d'un delta,

iv) 2 ha o més d'una zona costanera o marítima.

3r Danys significatius causats a un aqüífer o a aigües subterrànies: 1 ha o més.

d) Danys materials:

1r Danys materials a l'establiment: a partir de 2.000.000 EUR.

2n Danys materials fora de l'establiment: a partir de 500.000 EUR.

e) Danys transfronterers.

Qualsevol accident greu en què intervingui directament una substància perillosa i que doni origen a efectes fora del territori de l'Estat membre de què es tracti.

2. La Direcció General de Protecció Civil i Emergències del Ministeri de l'Interior, sense perjudici de les competències del Ministeri de Foment en matèria de contaminació marítima, ha de notificar a la Comissió Europea els accidents i els conats d'accident que, encara que no s'ajustin als criteris quantitius abans esmentats, presentin segons el seu parer un interès especial des del punt de vista tècnic per a la prevenció d'accidents greus i per a la limitació de les seves conseqüències.